

CELJSKI TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto I. — Št. 4

Celje, 26. marca 1948

Cena 2 din

Poština plačana v gotovini

S POSPEŠENO GRADNJO ZADRUŽNIH DOMOV SE BOMO NAJBOLJE PRIPRAVILI NA II. KONGRES

OSVOBODILNE FRONTE

Volitve v Okrajni ljudski odbor so ponovno dokazale zaupanje volivcev v ljudsko oblast

Nedelja 21. marca je bila živahen dan za vse okraje Slovenije. Mnoge kraje, tako pri nas Trnovlje, Liboje, Griže, je že na vse zgodaj budnica domačih godb opozarjala na volitve. V delavskih nasedljih so rudarjem že ob 5 zjutraj oprli volišča, da so mogli še pred sithom opraviti svojo državljsko dolžnost. Trg Zalec je bil v zastavah in pred volišči so stali slavoloki. Pa tudi druga volišča, zlasti v Sv. Jedrti, v Sv. Lovrencu, v Rifniku, so bila skrbno in ljubeče okrašena. Delovni kolektiv laške pivovarne je volil že v zgodnjih jutranjih urah in se popoldne z ostalimi Laščani opril delo na čiščenju ruševin v mestu. V Rečici pa so kar ves dan prostovoljno delali za svoj prosvetni dom. Moto sekcija in domačini so popravljali cesto v Sv. Andražu, volilci v Polzeli pa so se udarniško postavili v krajevni opekarni.

Končni izid volitev za okrajni ljudski odbor Celje-okolica je bil naslednji:

- udeležbe 89%,
- za OF volilo 95.30%,
- v črno skrinjico volilo 4.70%.

Rezultati volitev so nov uspeh v izgradnji ljudske oblasti kot tudi nova velika zmaga Osvobodilne fronte, ki je še bolj utrdila politično enotnost našega ljudstva. Istočasno pa je bil zadan nov udarec upom mednarodne reakcije in njenih agentov pri nas.

Iz spodnjih rezultatov pa se moramo kljub temu vprašati, od kod ta procent volilne abstinence.

Pretežni del krivde leži na krajevnih kakor tudi okrajnih aktivistih, ki niso znali pravilno in pravočasno zaktivizirati volilce in jih poučiti o gospodarski in politični važnosti utrditve našega okrajnega ljudskega odbora. Krajevni OF odbori so vse premalo sodelovali v predvolilni kampanji, kakor tudi sami izvedbi volitev. Se vedno se niso osam-

Mladinski aktiv Betona si je osvojil prehodno zastavico glavnega odbora LMS

Preteklo nedeljo so se zbrali na konferenci v Ljubljani predstavniki mladine vseh podjetij gradbene stroke. Dosedanji uspehi mladine gradbenih podjetij so precejšnji, saj je lanska gradbena sezona pokazala velik napredek. Brigadni sistem dela, ki ga uvajamo prav sedaj po vseh tovarnah, je že lansko leto pokazal na naših gradiliščih velike prednosti.

Mladinski aktiv podjetja »Beton« je med prvimi v Sloveniji uvedel tak sistem dela. Mladinci so se odločili, da bodo sami zgradili šeststanovanjsko stavbo. Marsikdo je podvomil ali bodo zmogni ali ne? Toda mladi fantje (tudi nekaj tovarišic je med njimi) so se tako

mosvojili, kar je predpogoj konstruktivnega političnega vzgojnega dela na terenu, niti ne rešujejo v zadostni meri samoiniciativno dnevne probleme, ki so zato v mnogih primerih spotika in predmet upravičene kritike. Gotovi funkcionarji še vse preveč računajo na okrajne aktiviste, ki naj bi reševali njih neaktivnost in autoriteto.

Skrajni čas je, da se s tako prakso preneha in pristopi intenzivno k nalogam, ki jih je jasno zadal in podčrtal II. kongres Osvobodilne fronte.

Malenkostni del volilcev pa je namerano izostal od volitev ter širil propagando neudeležbe, ki so ji posamezni nepoučeni in neorientirani volilci ponekod

nasedli. Elemente, ki jim je ljudska oblast in z njo splošni napredek kamen spotike, je treba razkrinkavati in jim preprečiti njihovo razdiralno delo. Taki hujskači so eksponenti tuje reakcije, ki nas na vsak način skuša zavirati v izvedbi plana in utrjevanju svetovnega miru.

Toda naše ljudstvo je ponovno dokazalo, da se ne da zavajati, da si hoče svobodno graditi svojo državo, da dela z vsemi silami za izpopolnitev svojega gospodarstva, za plan, za srečnejši jutrnji dan.

Novoizvoljeni okrajni ljudski odbor pa mu mora biti koristen voditelj pri izvedbi teh častnih nalog.

težko se prebija skozi življenje, ve pa, da jo samo v pravi ljudski državi čaka lepše življenje in da bo tudi ljudska oblast zanjo poskrbela.

Mnogim izmed nas je lahko vzgled.

Zidarska ekipa v Cinkarni se pripravlja na I. maj

Tekmovanje, ki so ga napovedali bolgarski topilničarji našim, je delovni kolektiv Cinkarne navdušeno sprejel.

Delavci so sklenili, da bodo presegli letni plan za 2 odst. Toda ta obveznost ni lahka. Zaradi tehnične nesreče v prazarni je morala tovarna v januarju in februarju utrpeti 40 odst. produkcije. Sedaj pa bo treba vse to dohiteti.

Zidarska ekipa je že v dosedanjem delu pokazala zelo lepe uspehe. Peči so bile popravljene v rekordnem času in je bilo s tem omogočeno nadaljnje delo.

Zidarji so sklenili, da do 10. aprila sezidajo novo destilacijsko peč, ki bo lahko dala polno produkcijo že 1. maja. To bo njihov veliki dar za delavski praznik.

V tekmovanju so prevzeli še druge obveznosti. Znižali bodo izostanke in zamude, prištedili material. Z enodnevnim zaslužkom bodo prispevali h gradnji združnih domov.

Podružnica »ODPAD« presegla plan za 113%

Podjetje »ODPAD« ima precej težke naloge. Saj zbi.a za kovinsko, pa tudi za tekstilno industrijo večji del surovin.

Celjska podružnica, ki se lahko prišteva med najboljše, je dosegla v mesecu februarju izreden uspeh. Vestnost in požrtvovalno delo vseh delavcev in ostalega osebja je omogočilo, da so presegli mesečni plan za 113%.

To je prav gotovo pomembna zmaga; zato zasluži delovni kolektiv za svoje požrtvovalno delo vse priznanje.

Dan delovnih brigad v Celju

V nedeljo 14. t. m. so se v dopoldanskih urah zbrali na Glaziji člani OF, sindikalnih, mladinskih in pionirskih ter člani organizacije borcev NOV, da v strnjem nastopu pregledajo svoje vrste, ki bodo v teku 1. 1948 s prostovoljnim delom izvršile 220.000 ur pri gradnji združnega in prosvetnega doma, pri odstranjevanju ruševin itd. Z godbo na čelu so prostovoljci v povorki krenili pred Dom OF, kjer so ponovno izrazili svojo pripravljenost s prostovoljnim delom pomagati pri izvedbi petletnega na-

črta in urediti mesto Celje, ki še vedno kaže razvaline preteklosti. Po referatih predstavnika JA in predsednika OF Celje-mesto so komandanti posameznih delovnih brigad prečitali obveze, ki so si jih brigade zadale.

Obljube za udeležbo pri prostovoljnem delu, navdušenje in sama udeležba na manifestaciji, vse to nam je dokazalo, da je celjsko delovno ljudstvo pripravljeno ne samo izpolniti vse naloge, ki si jih je zastavilo, temveč jih tudi znatno prekoračiti.

88 letna žena je prišla med prvimi na volišče

Tovarišica Kostevc Neža, stara 88 let, iz Zagorja je prišla v nedeljo ob prvih urah na volišče, kjer so volili odposlanca za Okrajno skupščino Celje-okolica. Volišče Zagorje je na precej visokem hribu, tako da je prišla s težko muko na volišče. V desni roki je imela leskovo palico in se z njo opirala. Na vprašanje nekega vaščana, kam gre, je odgovorila: »Ali ne veš, da danes volimo v Okrajni ljudski odbor in da grem opraviti svojo dolžnost? Na volišče grem.« Vsi vaščani, ki so stali okrog nje, so se spogledali ter se čudili njeni veliki zavesti.

Neža je za časa okupacije imela vedno odprta vrata in kašče za naše partizanske borce. Zadelala jo je tudi ta nesreča, da ji je bilo požgano vse poslopje s stanovanjsko hišo vred. Nima še obnovljenega gospodarskega poslopja, in

Protiljudska ilegalna organizacija pred okrožnim sodiščem v Celju

V kratkem se bo pred Okrožnim sodiščem v Celju vršila razprava proti Robnik Roku in drugim, ki so bili člani ilegalne organizacije, ki jo je agent tuje obveščevalne službe Štifter Jože-Kolar organiziral s ciljem, da bo potom nje dobival podatke obveščevalne vsebine in osebe, ki jih ljudska oblast zasleduje kot zločince.

Skupina Robnika Roka se je bavila z pošiljanjem protiljudskih, naši državi sovražnih elementov preko meje v Av-

strijo. Skupina je delovala predvsem okoli Solčave, kjer si je ustvarila bazo, kamor so se zatekali protiljudski elementi od blizu in daleč, ki so se zaradi nad lastnim narodom izvršenih zločinov zatekali v inozemstvo odkoder bi pod vodstvom inozemske reakcije škodovali na vse mogoče načine novi Jugoslaviji.

Budnosti naših organov oblasti je zahvaliti, da je bila ilegalna skupina odkrita. Zaradi kaznivih dejanj proti ljudstvu in državi se bo v kratkem morala zagovarjati pred ljudskim sodiščem.

Novi odborniki

Okrajnega ljudskega odbora Celje-okolica izvoljeni dne 21. marca 1948

Trnovlje:
Gabrijel Miloš, namestnik Runovec Ivan

Ljubečna:
Videnšek Karl, nam. Globočnik Vlado

Škofja vas:
Zupanek Lojze, namestnik Kožuh Jože

Vojnik:
Kristan Anka, nam. Pristovšek Ferdo

Šmartno v Rožni dolini:
Kovač Blaž, namestnik Stožir Karol

Pristava:
Preložnik Martin, nam. Grajzl Franc

Višnja vas:
Terjašek Terezija, nam. Klančnik Nada

Nova cerkev:
Samec Oto, namestnik Jezernik Ivan

Socka:
Kuzman Miroslav, nam. Gorečan Ivan

Dobrna:
Berce Ivan, namestnik Arlič Edmund
Verdel Slavko, namestnik Koran Alojz

Frankolovo:
Hrovat Rudi, namestnik Gorše Jože

Teharje:
Bobovnik Kristjan, nam. Šuštaršič Josip

Štore:
Svetek Andrej, namestnik Gorišek Simo
Mekinda Franc, namestnik Ojsteršek J.

Sv. Lovrenc pri Štorah:
Strnad Jakob, namestnik Štor Martin

Svetina:
Klinar Jožef, namestnik Rataj Urban

Blagovna:
Grajzl Jakob, namestnik Zupanc Ludvik

Dramlje:
Avžner Ivan, namestnik Kukovič Ferdo

Sv. Primož:
Šumrada Marija, namestnik Fidler Ivan

Grobelno:
Žnidarec Ivan, nam. Vrečko Stanislav

Sv. Jurij pri Celju:
Plauštajner Edo, namestnik Štor Štefan

Vrbno:
Štante Stana, namestnik Koželj Jože

Rifnik:
Pepelnak Alojz, namestnik Oset Franc

Slivnica:
Mastnak Jožef, namestnik Potrata Ivan

Kalobje:
Kovačič Avgust, namestnik Hercog Jože

Dobje:
Teržan Zvonko, namestnik Fenko Rudolf

Planina:
Doberšek Ivan, namestnik Špan Mirko

Sv. Vid pri Planini:
Znoj Ivan, namestnik Žibret Joško

Laško:
Hartman Boris, nam. Križnik Otmar
Jelen Franjo, namestnik Kralj Vinko

Rifengozd:
Poteko Martin, namestnik Škorja Franc

Debno:
Suhar Fanika, namestnik Oštir Rudi

Kuretno:
Zdovec Franc, nam. Kramperšek Marija

Rečica:
Alauf Avgust, namestnik Napret Franc
Kovač Ivan, namestnik Gostinc Franc

Marija Gradec:
Frece Anton, namestnik Klepej Ivan

Sv. Lenart nad Laškim:
Deželak Jože, namestnik Šemrov Riko

Jurklošter:
Bobovečki Anton, nam. Špitaler Ferdo

Marof:
Jazbinšek Franc, namestnik Šmid Stanko

Kozje:
Resnik Rudolf, namestnik Rezar Rudolf

Sv. Rupert nad Laškim:
Škorc Ivan, namestnik Mrakič Ferdo

Rimske toplice:
Kukovič Jožica, namestnik Vivod Alojz

Sv. Jedert:
Kajtna Zvonko, nam. Borovšak Helena

Petrovče:
Rehar Albin, namestnik Urbašek Ivan
Delačkard Martin, namestnik Kač Franc

Liboje:
Blaj Vinko, namestnik Zupančič Martin
Lužnik Bogomir, nam. Poteko Jakob
Medved Albin, nam. Šuster Anzelm

Zalec:
Žagar Zoran, namestnik Jošt Martin
Božiček Edmond, namest. Kralj Franc

Grize:
Funkl Rafko, namestnik Lakner Franc
Levstik Ernest, namestnik Zupanc Jože
Kos Anton, namestnik Raček Fani

Gotovlje:
Kuder Stanko, namestnik Jordan Vinko

Pirešica:
Sitar Jože, namestnik Štefančič Jože

Galicija:
Tržan Franc, namestnik Frece Franc

Ponikva v Sav. dol.:
Tkavc Franc, namestnik Pečnik Pongrac

Sv. Janž:
Uranjek Franc, namestnik Košan Ivan

Št. Ilj:
Rajh Franc, namestnik Čanc Jožef

Sv. Andraž:
Ograjenšek Anton, nam. Potočnik St.

Sv. Peter ob Savinji:
Cvenk Miran, namestnik Cokan Martin
Preščak Jože, namestnik Ušen Vinko

Sv. Pavel:
Hribar Rudi, namestnik Šmid Franc
Potočnik Ivan, namest. Turnšek Ivanka
Zagožen Terezija, nam. Stergar Anton

Sv. Lovrenc pri Preboldu:
Žgank Nestl, namestnik Kuder Ivan

Marija Reka:
Zakonjšek Jakob, namest. Kos Kondrad

Polzela:
Rizmal Ivan, namestnik Štiglic Karl
Vošnjak Ivan, namestnik Dobovičnik J.
Vrbnjak Jože, namest. Vrečar Leopold

Braslovče:
Turk Anton, namestnik Rojnik Ivan
Derča Vinko, namestnik Počaj Nežka

Letuš:
Vodovnik Ivan, namestnik Remic Ivan

Gomilsko:
Šega Franjo, namestnik Virant Stanko

Trnava:
Šketa Franc, namestnik Korun Franc

Sv. Jurij ob Taboru:
Ocvirk Ivan, namestnik Gregl Maks
Strožič Franc, namestnik Marko Martin

Vransko:
Golob Franc, namestnik Cukala Lado

Sv. Jeronim:
Jurhar Franc, namestnik Resnik Ciril

Prekopa:
Kladnik Robert, nam. Zahojnik Anton

Bučje:
Gubenšek Anton, namestnik Ivanc Jože

Lisično:
Čepin Franc, namestnik Poznič Anton

Drensko rebro:
Lesnika Štefan, nam. Jazbinšek Anton

Zagorje:
Rešek Anton, namestnik Romih Ignac

Prevorje:
Amon Miha, namestnik Grobin Jožef

Sv. Štefan:
Seničar Franc, namest. Volovšek Stanko

Zusem:
Robič Ivan, namestnik Gajšek Mirko

Sv. Vid pri Grobelnem:
Žogan Ivan, namestnik Mlakar Janez

Ponikva ob juž. žel.:
Dernovšek Rihard, nam. Šemerl Pavla
Fidler Jurij, namestnik Šus Martin

Vitanje:
Ratej Ivan, namestnik Založnik Josip
Friškovec Hinko, nam. Binder Avgust

Stranice:
Fijavž Viktor, namestnik Sodin Konrad

Črešnjice:
Kranjc Janko, namestnik Šelih Franc

Kako se razvija trgovina po vezanih cenah

V okraju Celje-okolica so zadruga v prvem tednu trgovanja po vezanih cenah odkupile 21.988 kg govedi in telet

V prvem tednu trgovine po vezanih cenah so posamezne zadruga že beležile lepe uspehe pri odkupovanju kmetijskih pridelkov. Odkupile so 21.988 kg govedi in telet. Samo zadruga v Kalobju je 20. t. m. odkupila dva vola, 1 kravo in enega bika. Tudi zadruga v Zg. Ponikvi je dosedaj odkupila 1726 kg živine. V celem okraju so kmetje v prvem tednu oddali 49 telet katerih skupna teža znaša 3222 kg.

Od ostalih kmetijskih pridelkov kmetje predvsem zamenjujejo fižol. Tako je bilo odkupljenega v enem tednu 6175 kg fižola.

V Dramljah so odkupili en dan 214 kg krompirja in 106 kg fižola. Kmetje v Novi cerkvi so oddali v prvih treh dneh trgovanja po vezanih cenah 324 kg fižola.

Največ zamenjujejo naši kmetje živine in fižola, pa tudi krompir in koruzo. Videti pa je, da povsod niso bili natančno poučeni še pred pričetkom trgovanja, tako da se še sedaj seznanjajo z zamenjavo in prinašajo vedno več pridelkov v zadruga.

Prav pa bi bilo, da bi zadruga čimprej dobile vse naročeno industrijsko blago kar bi še bolj pospešilo zamenjavo.

Odstranimo napake, ki smo jih zagrešili v prvih dneh trgovanja po vezanih cenah

Prvi dnevi trgovanja po vezanih cenah dokazujejo, da so nove uredbe natele na ngeden odmev. V začetku so si kmetje bolj ogledovali industrijsko blago, spraševali, računali in nosili tudi že pridelke v zamenjavo. V nekaj dneh po pričetku pa se je oddaja precej poživela in zamenjava pridelkov za industrijsko blago kar dobro napreduje.

Na okrajni poslovni zvezi, ki je center vsega delovanja smo v zadnjih 3 do 4 tednih opazili lahko velik vrvež. Decentralizacija zadrug, naročanje blaga, boni, razpošiljanje industrijskih izdelkov, vse to je šlo eno preko drugega — skratka kot so se sami izražali »pri nas ne vemo, kdo pije kdo plača«. Toda ali bi smeli dovoliti tako zmešnjavo? Prav gotovo da ne! In na vse zadnje ali vse razpravljanje o načrtnem in sistematičnem delu ne velja tudi za Okrajno poslovno zvezo.

Prav posebno grobih nepravilnosti v okraju Celje-okolica ni bilo. Bilo pa je zato več manjših in prav, da se jih dotaknemo, saj se bomo iz njih naučili za bodoče delo in da jih v kolikor še obstojajo odpravimo.

V Škofji vasi je kmet pripeljal vola, da bi ga prodal po vezani ceni. Hotel je kupiti cement, prav gotovo za popravilo svojega poslopja. Toda cementa niso imeli. Vemo pa, da je Okrajna poslovna zveza razpolagala z gotovimi količinami cementa in da le razdelilnika niso napravili na podlagi katerega bi ga poslali zadrugam. To je bilo 16. 3. in je to neopravičljivo, poleg tega pa v Škofji vasi ta dan niti bonov niso imeli, kljub temu, da jih je Okrajna uprava za odkup prejela že 10. do 12. t. m.

Kmetje se zelo zanimajo za čevlje, marsikaj bi zanje zamenjali. Izbira čevljev pa je po naših zadrugah nezadostna. Čudno pa ni, ker so se že v začetku na Poslovni zvezi branili naročiti potrebne količine. Svoje odlašanje so utemeljevali s tem, da so baje predragi in jih kmetje ne bodo jemali. Izgleda, da so še oni padli pod vpliv nekaterih neručev.

Tudi za izbiro tekstilnega blaga ni bilo preskrbljeno v zadostni meri. Tako je zadruga v Ponikvi imela samo 20 moških srajc, pa še te so bile vse enake. Po naših zadrugah imajo vse preveč finih štofov, katere kmetje ne rabijo toliko, pač pa bi jim zelo prav prišel primeren trpežen štruks. Prav občutno je v večini zadrug pomanjkanje sukanca, ženskih nogavic rut in čevljev, za kar kmetje najbolj sprašujejo.

Primerno važnosti trgovanja po vezanih cenah bi moralo biti to blago tudi razstavljeno v izložbah zadrugnih trgovin. Če pa gledamo te izložbe pa vidimo v njih vse mogoče praške in steklenice in kakor v Libojah škatle obložene z školjkami.

Posebno poglavje v vseh teh napakah pa je problem z razmeščenim kadra. Ali ni bila OPZ zadosti elastična, ali pa ni poiskala vseh možnosti, da bi prodaja povsod funkcionirala. V Blagovni imajo vse industrijske izdelke za prodajo po vezanih cenah zaprte v skladišču. Ker nimajo prodajalca, sploh še niso pričeli z zamenjavo.

Zadružniki v Galiciji so si izvolili odbor. Pravijo pa, da ne morajo pričeti s trgovanjem, ker še niso dobili sobe za prodajalca. Če izmed 62 kmetov ne more nobeden začasno vzeti prodajalca pod streho, je pa že višek in sramotno sramotno za celo vas. Na svojstven način si pomagajo v Šmartnem v Rožni dolini. Dve prodajalnici imajo, eno za vezano, drugo za garantirano preskrbo, prodajalko pa samo eno. Ko se zbere nekaj odjemalcev za vezano trgovino, leti tja, tačas je spet pri garantirani kup ljudi in prodajalka zapira in odpira svoja dva lokala ves dan. Brez dvoma bi se še za Šmartno našla nekje še ena prodajalka.

V Svetini so se kmetje zelo veselili začetka poslovanja zadruga. Pripravili so lokale — blaga na ni. OPZ ga ni dostavila ker je menda preveč od rok. Z avtomobilom se lahko pripelje material do Šent Ruperta, naprej pa ne gre drugače kot s konji. Pa če je treba dobavljati blago zadrugi s konji — naj ga pa, saj važno je le to, da zadruga nemoteno posluje in je kmetom ustrezno da lahko v domači vasi zamenjujejo blago po vezanih cenah in da jim ni treba nositi svojih pridelkov kdo ve kam s koši na ramah. Prav gotovo pa je, da bi tudi sami kmetje lahko s svojimi vpregami zvozili sebi namenjeno blago v zadruga in tudi nim velja pouk, da naj v bodoče bolj skrbijo za svojo zadruga.

Prvi dnevi trgovanja po vezanih cenah dokazujejo, da nam je pri vsem poslovanju potrebna večja ekspeditivnost in iznajdlivost v reševanju problemov. Dotaknili smo se nekaterih nepravilnosti, ki ovirajo nemoteno poslovanje. Brez dvoma pa je, da bi Okrajna poslovna zveza dosti lažje izpolnjevala vse naloge, če bi v zadrugah samih uslužbenci vestno izvršili poverjene jim posle. Posebno se je opazila neodgovornost istih pri naročanju blaga. Saj okrog 15 zadrug ni pravočasno naročilo industrijskih izdelkov, kar je gotovo oviralo zbirno naročevanje za vse zadruga v Okraju.

Pravilno poslovanje zadrug, več načrtnega in sistematičnega dela na Okrajni poslovni zvezi, zadostna zaloga potrebnih industrijskih izdelkov pa naj v bodoče pokažejo, da so odpravljene vse motnje in da vsi uslužbenci katerim so poverjene naloge pri trgovanju po vezanih cenah razumejo veličino novih uredb o preskrbi prebivalstva.

Delovni napor naših kovinarjev

V tekmovanju z Guštanjem in Smederevom se bori delovni kolektiv železarne v Štorah za prvo mesto

Pred dobrimi sto leti je bila na mestu, kjer stoji sedaj železarna, mala kovčnica. Lastniki so se menjavali, vsak je nekaj prizidal, vsak pa je tudi gledal, da je čim več iztisnil iz delavcev. Prav nobeden teh lastnikov pa se ni brigal, da bi izpopolnil naprave v obratih, ki bi topilcem, livarjem in vsem ostalim lajšali trud pri opravljanju njihovega dela.

Delovni kolektiv železarne si danes na vse načine prizadeva popraviti napake prejšnjih lastnikov. Novi predlogi za izboljšanje delovnih pogojev, uvedbo raznih tehničnih naprav in racioniranja, nam kažejo, kako plemenito so železarji začeli preurejevati svojo tovarno.

Delavci na lahki progji so čakali... »Ni dovolj pare — ne moremo delati. Vse bo šlo k vragu,« robanti Irgolič. »Danes še plana ne bomo dosegli. Kaj vendar delajo tam v kotlarni.«

Parno postrojenje v kotlarni, ki oskrbuje z energijo stroje v obratih, pa dela s polnim pogonom. Seveda, preden se voda segreje, preteče precej zlatega časa. Delavci se trudijo, hitijo, še naprej polnijo peči s premogom, toda iz obratov spet zahtevajo — več pare.

Strojni ključavničar Kalčič Matija in nekaj sodelavcev v kotlarni, se je že delj časa ukvarjalo z msljijo, kako bi izpopolnili parna postrojenja, da bi železarna lahko več proizvajala. Med tem pa so v sosednjem obratu vodo iz hladilnih naprav na generatorjih odvajali v Voglajno. Voda se je segrevala in dosegla tudi 50° C. Ko tako segreta ni več hladila, so jo izlivali proč. Tu pa je Kalčič posegel vmes in našel to, kar je iskal za popolnitev dela v kotlarni. Urečnil je zamisel in vso toplo vodo, ki so jo prej izlivali v Voglajno napejljal v kotlarno. V kotle parnega postrojenja pa prihaja sedaj topla voda, da dosti prej zavre in na lahki progji ne robantijo več, da ni pare. To njihovo izboljšanje pa ima še to prednost, da dnevno prihrani železarni 6 do 7 tisoč kg premoga.

Martinarji so si danes že tretjič preoblekli srajce — mokre od znoja. »Tudi danes moramo biti prvi. Če smo jih do sedaj vedno prekašali, jih moramo še v naprej,« mi pravijo. Koga pa mislite, sem jih vprašal. »Kaj ne veš, kako mi tekmujemo. Poglej tamle na tablo.« Gledam, na tabli so rezultati z dne 14. marca:

Štore	124 %
Guštanj	118 %
Smederevo	118 %

Vi torej tekmujete z Guštanjem in Smederevom. »Pa še kako!« mi pravi tov. Razinger Stanko, mojster v martinarni. »V februarju smo dosegli prvo mesto, Smederevo drugo, tretje pa Guštanj. Še 15 dni imamo tekmovanje, na vsak način hočemo biti prvi.«

»Veš, pri nas je delo težko, pa vročina taka, da jo komaj prenašamo. Če ne bi imel tako požrtvovalnih delavcev, bi prav gotovo ne dosegli takih uspehov. Kar pogledaj jih tamle: Jančič Jože, Pečnik Ludvik, Hrvatčič Stanko, pa Vrečer in Vrečko. To so ti martinarske korenine, s temi bi se tudi vruga lotili.«

Že par dni smo pa kaj slabe volje. — Kisika ni, ne moremo delati, kot bi bilo treba. Glej, v peč nalagamo same škatile in odrezke pločevine. Kaj bo, če ne dobimo kisika, da bi razrezali večje kose železa, ki so zunaj. Mogoče pride sedaj s tem vlakom pošiljka kisika iz Ruš.«

Razinger nima več časa govoriti, hiti pomagat delavcem naložiti peč. Z bogatimi izkušnjami iz jeseniške železarne in pa pripravljenostjo, da žrtvuje vse moči za večjo produkcijo, ga lahko štejem med najboljše mojstre v tovarni.

Med tem pa dobimo vest, da je prišla pošiljka kisika. Obrabi martinarijev se zganejo — težko so ga čakali. Nekdo pa se za hip odtrga od nas in novica gre naprej po obratu. Razinger pa še pribije: »Fantje, zdaj smo pa na konju!«

Delovni polet ni zajel samo nekaterih obratov ali nekaj delavcev, večina kovinarjev se trudi. Na črnih obrazih jim lesketajo kaplje znoja, roke robate od trdih žuljev, dvigajo in premetavajo težko orodje ali železo. Redkobesedni so. Skupinica delavcev v livarni, ki jo sestavljajo Maver Stanko, Čehovin in

Več pozornosti higiensko tehnični in varnostni zaščiti delavstva

Grafikonom dnevnih storitev po naših podjetjih posvečamo precejšnjo pozornost, nikjer pa ne najdemo pokazateljev izboljšanih delovnih pogojev. Zelo radi pozabljamo na delovnega človeka — živo bitje, kateremu je v glavnem namenjeno vse prizadevanje delovnih kolektivov. Dogodi se celo, da z brezčutnostjo predemo preko nezgod, da se ne zmenimo za vzroke še manj pa za posledice.

Pred nami je velika gradbena dejavnost. Že sedaj moramo ukreniti vse potrebno, da se nesreče pri delu ne bodo dogajale in v nobenem primeru ponavljale. Skrbeti moramo za higienske prilike in v splonšem zboljšati delovne pogoje. Ne smemo dovoliti malomarnosti, kakršno je pokazalo gradbeno podjetje Gradis v Št. Petru, kjer se je pri gradnji daljnovoda zaradi nevestnosti nekaterih podrl gradbeni oder in poškodoval nekatere delavce. Preprečiti moramo lahkomselnost in neresnost delavstva pri gradnjah, kakor je to primer delavcev okrajnega gradbenega podjetja Celje-okolica pri gradnji okrajne zgradbe, kjer se imajo zahvaliti samo slučajju, da do sedaj še ni prišlo do nesreče. Gradbeno vodstvo tega in drugih podjetij si mora biti na jasnem, da čih, v primeru nezgode, ne bo mogel opravičiti izgovor, da so ukrenili vse potrebno, da so delavci krivi, ali pa, da se zaščitne mere ne dajo urediti, in da

Spolenak, je najboljša — saj največkrat presežejo normo za 30 do 40%. Pa še drugi, Gorjup Stanko, Kompošek Ivan, Sladič Olga, Sket Marija, pa še žerjavovodji Kranjc Marija in pa Kumperger Angela — saj vseh ni mogoče naštetiti.

»Aškerc pa dela kar za dva,« mi pravi njegov sodelavec, »že nekajkrat sem ga hotel prehiteti, pa se ne da.«

Tam vlivajo, drugi oblikujejo, klici se mešajo z ropotanjem žerjava. Vse hiti, uporno so se zagrizli v svoje delo. Zmagati moramo v tekmovanju, se odraža iz slehernega obraza.

Žerjav prestavlja težke kalupe, tempo dela se še stopnjuje, naenkrat se žerjav ustavi — pokvarjen.

»Se tega je bilo treba,« pravi Aškerc in ta hip odhiti po ključavničarja. Večja poškodba — najmanj štiri ure bo treba za popravilo.

V mehanični delavnici je nekakšno srce tovarne. Kjer koli kaj manjka, kjer se kaj pokvari, vse to izstružijo, uređijo ali popravijo. Tudi žerjava so se lotili. Kdo bo delal? Dajmo najboljšo, ker je popravilo nujno.

Stepanič Ivan, ki je najboljši strugar, se hitro loti izdelave nadomestnega dela, pa še Renčl bo nekaj napravil, ključavničarja Žohar in Zupanc pa tudi. Tiho se lotijo dela. Kjer je kaj treba, pa priskoči še mojster Majer. Pet vestnih delavcev, zatopljenih v popravilo, nam jamči, da bo žerjav kmalu zopet deloval.

Dve uri in pol po poškodbi že zaroče stroj in žerjav kot preje prenaša težke tovore po livarni.

Delovni kolektiv v železarni Štore razume potrebo naše domovine. Širom države se gradi, stekajo nove železnice, nekatere tovarne izdelujejo nove in nove vrste poljedelskih strojev, druge to in ono. Za vse to pa je treba veliko železa. In delovni kolektiv železarne v plemenitem tekmovanju ne samo izpolnjuje postavljene naloge, temveč jih znatno presega. Med tem pa stalno izboljšuje svojo tovarno, da bo jutri sposobna dati domovini še več železa.

se do sedaj ni ničesar zgodilo in se verjetno tudi ne bo. Vodji delavske skupine »Betona« v tekstilni tovarni Šentpavel pri Preboldu svetujemo, da se tudi on drži gradbenega pravilnika, da v bodoče zaščiti delovne odre in stopnišča ter da ne dovoli, da bi se zaradi njegovega izgovora »se ne izplača« nekdo izgubil svoje zdravje ali se drugače ponesrečil.

Gradbena vodstva ne smejo v vprašanih glede higienske prilike delavstva posnemati »Gradis« v Šentpetru, kjer kljub opominom, ne pripravijo, da bi skupno s sindikatom uredili vprašanje čistoče stanovanjskih, predstanovanjskih in drugih prostorov. Ne smemo slediti DES v Šentpetru, ki ne more razumeti potreb delavstva in jim vsaj privoščiti dnevno nekaj ur uporabe vode, katero si brez pravic lasti samo za sebe.

Polno takih in podobnih pomanjkljivosti je bilo v lanskem gradbeni sezoni, teh napak je še danes veliko in se še dnevno ponavljajo. Že zdavnaj je izšel gradbeni pravilnik o higienski tehnični in varnostnih ukrepih pri delu. Za izvajanje tega pravilnika so odgovorni z upravami tudi sindikalne organizacije in pred vsemi delavski inspektor.

Zavedati se moramo, da je skrb za varnost in zdravje našega delavca ena izmed naših osnovnih nalog pri izvedbi petletnega plana. Kleč

Špekulantski peki pred celjskim sodiščem

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zagovarjali in bili obsojeni trije celjski peki in sicer Mlakar Rudolf iz Drapštinove ulice, Kohne Edvard iz Mariborske ceste in Krašovec Ferdinand, Cesta na grad, zaradi špekulacije in nedovoljene trgovine, katero so imenovani izvrševali v svojih pekovskih obratih ter na nedovoljen način kovali dobiček na račun delovnega ljudstva.

Mlakarju Rudolfu je za časa okupacije, ko je slovensko ljudstvo vodilo borbo na življenje in smrt z okupatorjem, pekovska obrt cvetela, tako da si je svoj obrat razširil in preuredil v parno pekarno. Bil je vnet okupatorjev sodelavec ter je v svoji preurejeni pekarni pekel kruh za celjski gestapo. Po osvoboditvi se jasno ni mogel sprijazniti z mislijo, da je prevzelo oblast v roke delovno ljudstvo ter je ob vsaki priliki omalovaževal ljudsko oblast, zaradi česar je bil obsojen leta 1946 na 6 mesecev odvzema prostosti. Po prestani kazni je zopet izvrševal svojo obrt dalje, v kateri pa je v svoji protiljudski miselnosti delal proti obstoječim predpisom. Ko je kontrolna komisija LRS po svojih organih izvršila nenaadni pregled njegovega obrata, je ugotovila, da mu manjka 424 kg enotne moke in da peče kruh z prevelikim odstotkom koruzne moke. Mlakar kontrolnim organom ni mogel pojasniti, kako je to nastalo, dočim se je pri sodišču zagovarjal, da gre ta manko na račun kala. Glede nesorazmernega in nepravilnega mešanja moke pa se je zagovarjal, da je bilo izvršeno brez njegove vednosti od strani njegovih pomočnikov.

Kohne Edvard je predložil gospodarskemu odseku MLO obračun o porabi kontingentirane zaloge moke in predložil odrezke živilskih nakaznic. V priloženem omotu pa je oddal mnogo manj odrezkov od živilskih nakaznic kot bi jih sicer moral oddati. To je napravil z namenom, da odtegne moko načrtni prodaji in s preprodajo iste doseže večji dobiček.

Krašovec Ferdinand pa je pek in prodajal kruh v svojem obratu proti veljavnim predpisom iz nepravilne mešanice enotne — pšenične in koruzne moke na ta način, da je napravil mešanico enotne in koruzne moke v razmerju 20 : 80 namesto 40 : 60 kot je predpisano, s čemer je grobo kršil obstoječe predpise o mešanju moke. Na ta način je dobival višek na enotni — pšenični moki, zaradi česar je delovno ljudstvo bilo prikrajšano na kvaliteti kruha.

Obsojeni so bili: Mlakar Rudolf na 1 leto poboljševalnega dela, na 20.000 din denarne kazni in na prepoved izvrševanja pekovske obrti za dobo 6 mesecev, Kohne Edvard na 8 mesecev poboljševalnega dela, Krašovec Ferdinand pa na 15.000 din denarne kazni.

Kljub temu, da je vsem trem v današnji ljudski oblasti zagotovljen primeren obstoj, so se uvrstili v skupino ljudi, ki nikakor nočejo delati za skupnost, marveč s špekulacijo skušajo dobiti sredstva, na škodo skupnosti. Brez dvoma taki ljudje ne žele uspeha pri izgradnji naše države in boljše bodočnosti. So to one vrste ljudje, ki skušajo dobro živeti na račun delovnega ljudstva. Če mora delovni človek zaradi delovanja špekulantov po pretiranih cenah kupovati življenjske potrebščine, se s tem občutno zmanjša njegov realni zaslužek. Nikakor pa ne gre, da bi sadove napornega in požrtvovalnega dela naših delovnih kolektivov uživali ljudje, ki skupnosti nič ne dajejo in le s svojim delovanjem motijo naš gospodarski napredek.

Prvi uspehi v kampanji za dvig kokošjerej

Kako važen je za naše narodno gospodarstvo dvig perutinarstva, vidimo že iz tega, kako določa naš petletni plan dvig te kmetijske panoge.

Nasproti letu 1939. maroma doseči v zadnjem letu petletke dvig perutnine za 40%, jajc pa moramo dobiti 1. 1951. 76% več kot pa v letu 1939.

Da bomo to dosegli je potrebno, da vsi naši kmetje še letos poskrbijo za čim več novega kokošjega zaroda.

Za dvig kokošjereje so se posebno zavzele naše žene, saj vidimo, da že nekaj časa sem razpravljajo na svojih sestankih, kako bi dvignile isto.

Pri tem pa beležijo že nekaj uspehov. Tako so v Žalcu že zbrale naročil za 200 enodnevnih piščancev, pohitele pa so tudi z nasajevanjem domačim kokljam od katerih je že dosedaj pet izvalilo.

Tudi v vasi Gotovlje je organizacija AFŽ resno pristopila k propagiranju sp. mladanskega valjenja in zbiranjem naročil za enodnevnne piščance. Samo sekretarka Vrbovšek Marija je zbrala naročil za 340 piščancev, 6 purančkov, 20 rac in 48 gosi. Žene so poskrbele, da so povsod nasadili domačim kokljam čimvečje možno število jajc in danes že 20 kokelj vodi prva piščeta, 29 jih pa še vali.

Precej resna ovira pri izvajanju valilne kampanje pa nam bo kokošja kuga, ki se zadnje čase katastrofalno širi po naših vaseh. Pričakujemo od kmetijske-

Kaj je te dni važno

1. Takoj posejmo jara žita: pšenico, ječmen in oves! Če nimamo jarega ječmena, posejmo ozimnega! Posadimo zgodnji krompir!

2. Prebranjamo žita in travnike!

3. Ker je zelo malo semena krmske pese, ga ne bomo sejali na stalno mesto, ampak samo za sadike, ki jih bomo pozneje presadili.

4. Čim prej posadimo pripravljena sadna drevesca in jih tudi po saditvi večkrat zalijmo!

5. Osnažimo še vse neočiščeno drevje!

ga odseka pri Okrajnem odboru, da bo čim preje poskrbel potrebne količine cepiva proti kukošji kugi.

V Laškem, kjer imajo nekaj cepiva je tamošnji veterinar naučil tudi svojo ženo Manico cepljenja kokoši. Ker sam ne zmore vsega dela mu žena pri tem vrsto pomaga. Tov. Manica je tudi v sosednji

Gostilničar in trgovec še vedno misli, da bo lahko izkoriščal kmete

Uprava za gradnjo zadružnega doma v Dobju je našla primeren prostor za postavitev doma, ki je najbolj primeren vsem kmetom v vasi, in je last trgovca in gostilničarja Gučeka. Ta pa zahteva za stavbo, ki se nahaja na tem stavbišču in je v zelo slabem stanju 2 milijona dinarjev. Kmetje še zgražajo in so zelo ogorčeni nad takim postopkom in zahtevo. Čudimo se, da je mogoče še da-

Poskelbimo za čimveč piščancev

Naša kokošjereja je v precej težkem položaju. Kokošja kuga je to važno gospodarsko panogo, ki nam prinaša toliko koristi občutno prizadela. Zato napnimo vse sile, da jo bomo čim prej dvignili, da število kokoši ne samo dosežemo temveč tudi presežemo. Vsaka gospodinja naj nasadi po več kokelj. V kolikor jih nima sama, naj si jih izposodi. Pomoč naj bo vzajemna, pomaga naj sosedu sosedu, vas vasi. Aktivni AFŽ so za to stvar še posebno dolžni storiti vse, da ta akcija čim boljše uspe. Zelo dobre koklje so tudi pure, uporabite jih, kjer jih morete.

Rejci štajerske kokoši, ki imajo na razpolago čista valilna jajca naj jih ponudijo kmetijskim odsekom okrajnih LO. Valilna jajca zbira tudi kmetijski oddelek Okrajne poslovne zveze kmetijskih zadrug v Celju.

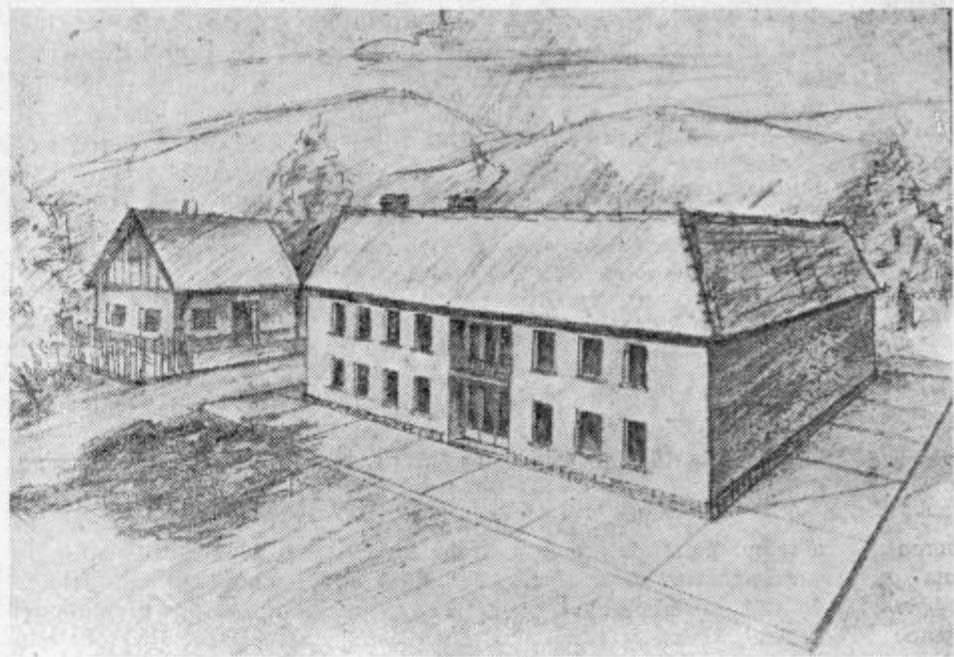
Enodnevnne piščance bo letos dobavljal Živinopromet v Ljubljani, Krekov trg št. 1., Interesenti naj se obračajo na navedeno podjetje. Storimo vse za dvig števila kokoši. iz

vasi obiskala precej domačij in hodi od hiše do hiše ter cepi kokoši.

V glavnem je vso organizacijo v kampanji za dvig kokošjereje prevzela organizacija AFŽ. V celem okraju Celje-okolica ta akcija kar dobro napreduje, le nekaj odborov še ni pristopilo k izvajanju te tako važne naloge. Med tem bi omenili odbor AFŽ Debro in Marija Gradec, ki na tem polju še nista sploh nič napravila. P. A.

nes najti kje takega, ki izkorišča svojo gospodarsko moč in delovnega kmeta in s tem hoče zavirati razvoj našega zadružništva. Kmečko zadružništvo ima namen, da dvigne danes donos naše zemlje na višjo stopnjo in s tem pripomore k dvigu našega življenjskega standarda.

Jasno je, da se računi kmetov zadružnikov ne ujemajo z računi trgovca, ki je dosedaj dobro živel od kmetovih žuljev. Upamo pa, da ga bodo zadružniki primerno poučili in mu izbili iz glave misli, da bi še kakor koli oviral gradnjo zadružnega doma in napredek vasi.

Takole bo izgledal zadružni dom v Vrbe

SPREHOD po Laškem

Zadnjič je nekdo na nekem sestanku v Laškem dejal, da človek pri prihodu v to turistično mestece dobi vtis, da je ta kraj »laški« — pomeni tuj. Laščani so se jezili, hoteli so se opravičevati, nekateri pa so protestirali, posebno, ko jim je bilo rečeno, da v Laškem nič ne delajo, da ne morejo odpraviti niti tistih sramotnih podrtij.

Mimogrede povejmo, da so pacienti zdravilišča Laško napovedali tekmovanje vsemu mestu. Če je bilo tekmovanje sprejeto, nismo mogli ugotoviti; da bo pa zadeva težavna, smo zaključili iz nekaj besed, ki jih je nekdo šepnil na uho, češ: lahko je njim tekmovati, ker ne jedo takega kruha kakor mi (Laščani).

Pa pogledajmo ta center mestnega in 3 krajevnih ljudskih odborov.

Pred postajnim poslopjem ob široki glavni cesti stoji velika zgradba »Dom ljudske prosvete« — žarišče kulturno-prosvetnega in fizikalnega mrtvila. Edina uspela prireditelj za temi, z deskami zasteklenimi okni je bila, kakor pripovedujejo, jesenska razstava sadja. Za dvorano trdijo, da je ledenica in da se niti na plesnih prireditvah ne more ugreti. Naj bo kakor hoče, Laščani dom

čuvajo za boljše čase, ko bodo napeljali centralno kurjavo in se bo kulturno življenje na ta ali na drug način odtajalo.

Preden gremo čez most, se ozirimo na poslopja čez cesto. Rekel bi, da se sramujejo svoje revščine in razdejanosti; čutijo, da bodo morala še dolgo, skupno z ostalimi podrtijami, delati sramoto tistim, ki jih ne odstranijo.

Ob trafiki pred mostom se kar na cesti vrši zamenjava živine. Tu na tem prometnem prostoru je menda najbolj prikladno, ker niso nobenemu v napoto.

Takoj po prehodu čez most na levi strani caruje v napol podrtem stanju nekdanji hotel »Savinja«. Na dvorišču še sedaj stojijo kandelabri kot pripomoček za razobešanje perila. Sama stavba pa je dostojen vis-a-vis — prostorov MLO Laško. Okna so kar z deskami zabita, ker ne bi bilo prav, da bi sleherni vtaknil nos v te sobe, videl razmetane ostanke skladišča narodne imovine in istočasno ugotovil, da bi se z malenkostnimi stroški mogoče lahko vse skupaj uredilo v neke namene. Pravijo, da je zadeva izročena bodočnosti in da bo nekoč stalo na tem mestu reprezentativno poslopje »Hotel MLO — Laško«.

V menzi ste bili gotovo že vsi. Čez zimo iz principa niso kurili, da se ja gostje ne bi zadrževali. Za mladino pa je prva soba zelo privlačna; tu najde edino zabavo v igranju biljarda.

Mimogrede pogledajmo skozi velika vrata na Elsbaherjevo dvorišče. Ravno

ustrušiti se ne smemo, ker je tudi drugod še tako neurejeno dvorišče. Vprašati moramo le, če bo tudi letos organiziran »teden čistoče«.

Zadruga se je osamosvojila. Prostore je uredila in razdelila blago. Tu je spekerija, manufaktura, steklenina in lonci. Po vrsti kakor v celjskem magazinu.

Tam na vogalu je Igričnikova gostilna. Same gostilniške sobe niso kaj posebnega, pač pa se zelo prijetno počutiš v kuhinji, kjer je vzdušje prijetno in se med »gospem, gospodičnami in gospodi« čutiš kar nekam »preropenega«.

Na poti proti pivovarni gremo mimo podrtij na levi in desni strani, mimo kino dvorane, nove šole in sv. Florijanova gasilskega doma z raznimi občutki in vtisi, imajoč vedno v mislih tisto »Laško«, dokler se ob ograji novih pivovarniških zgradb ne zavemo, da je pivovarna kot objekt lep primer, kako bi Laško lahko postalo privlačen turistični kraj. V samo pivovarno ne bomo šli, niti ne bomo motili ljudi; z njimi se bomo pomenili drugič, ko bomo dobili dovoljenje za vstop.

Poglejmo tja doli proti Savinji — velike, strašilom podobne razvaline. Iz spoštovanja do preteklosti ali morda do starosti, se Laščani izogibajo tega dela mesta. Pravijo, da so te podrtije last privatnikov, da brez njihovega dovoljenja ne smejo kvariti laške romantičnosti. Drži namreč, da bi Laško z odstranitvijo vseh takih dokumentov pretek-

Zadružniki v Vrbe hočejo biti prvi

V Savinjski dolini se je tekmovanje na gradiliščih zadružnih domov že kar lepo razvilo. Vasi tekmujejo druga z drugo, kje bodo prej zgradili in kdo bo največ zgradil do 1. maja. V Vrbe, kjer je bilo spočetka zaspano in niso dovolj razumeli pomena zadružnega doma, hitijo in hočejo prednjačiti pred vsemi, ki gradijo zadružne domove. Načrt, ki si ga je kmečko ljudstvo osvojilo, ustreza vsem potrebam njihovega terena, toda oni nimajo samo načrt, temveč tudi že mnogo materiala in drugih sredstev, tako da gre delo skoraj po tekočem traku naprej. Tu ni več problem gradbenega lesa ali kamenja, pa tudi denarnih sredstev je že precej nabranih. Apno, gramoz, kamenje, pesek in še mnogo drugih potrebnih stvari je zagantirano, tako da delo ne bo prekinjeno in da vsekakor izgleda, bo Vrbe tista vas, ki bo, ako bo s takim poletom še naprej delala, prva, ki bo imela svoj zadružni dom.

Delo je razdeljeno na več grup in vsaka taka grupa ima določeni delokrog in svojo obvezo, katera prednjači ena drugi in zaradi tega uspehi niso in ne bodo izostali.

losti izgubilo svojo vrednost in da ne kaže torej posegati v te zadeve.

Poseben problem mesta predstavlja pokopališče in mrtvašnica. Nešteto konferenc, nešteto odborovih sej, voženj v Celje, v Ljubljano je bilo potrebno, preden so merodajni priznali upravičeno borbo Laščanov za dom mrtvih.

Leto dni in čez se poseben odbor bori, da bi pokojnim pred odhodom preskrbel primeren prostor, poseben kredit je bil odobren, posebne vloge so bile potrebne, preden so dobili potreben material, za načrt so našli prostovoljca, in vidite sedaj po tolikem času so prišli tako daleč, da mrtvašnica stoji in da bo menda v letošnjem letu ometana in v prihodnjem zbrisana z dnevnega reda vseh konferenc, sestankov in sej.

Zaradi reda in popolnosti dnevnega reda pa še vedno drži stanovanjski referent 70 nerešenih družinskih in večje število samskih stanovanjskih prošenj. To število mora ostati; če ne na drug način pa tako, da se izdajajo odločbe in se po dveh dneh razveljavijo. Vprašanje preprirov strank rešujejo na stanovanjskih konferencah in vedno znova odločajo, da se vprašanje postavi na prihodnji dnevi red.

Vemo, da bi čitatelji radi vedeli tudi druge detajle Laškega življenja. Bliža se čas, ko bodo v Laško prihajali letoviščarji in novi pacienti. Ob prvi priliki se bomo z njimi pomenili in skupno napisali naše spomladanske in poletne vtise. K.

Delo mladinskih števil v naših rudnikih se stalno izpopolnjuje

V rudniku Zabukovca imajo dve mladinski številki. Ena je bila ustanovljena že 1. februarja, druga pa je začela delati 1. marcem. Ti dve številki prekoračita dnevno normo povprečno za 15 do 20%.

Mladinec-udarnik Topolovšek Franc

Mladinska številka 16, ki dela na odkopu je bila osnovana na pobudo uprave rudnika, prav tako mladinska številka 2, ki dela na pripravah. Mladinska organizacija v rudniku posveča delu mladinskih števil vseh premalo pozornosti, tako da se sedaj že več dni ne vodi

dnevni grafikon o prekoračenju norme, ki bi pokazal vsem rudarjem uspešno delo njihovih tovarišev in tudi nje vzpodbudila k intenzivnejšemu delu.

Zaradi nerazumevanja od strani obratovodje pri izbiri kopačev in učnih kopačev-mladincev, mladinska številka v rudniku Liboje od svoje ustanovitve pa do 15. marca ni pokazala dovolj zadovoljnih uspehov. S 15. marcem pa se je stanje vidno izboljšalo. Sedaj delajo na tej številki najboljši kopači rudnika Liboje, ter mladinci učni kopači, ki so sklenili, da bo ta številka ne samo prekoračila normo za 20%, ampak bo najboljša v točnem prihajanju na delo. Da se tega sklepa tudi vestno drže, kaže že to, da se rudarji, ki delajo na tej številki izmenjajo na samem delovnem prostoru, tako da delo ob zaključku osemurnega šihita brez presledka napreduje, dočim rudarji ostalih števil še ne zamenjavajo na delovnem prostoru.

Da bo delo na številki res uspešno, so nam porok vsi rudarji, ki delajo na tej številki, posebno pa še mladinec-udarnik, tovariš Topolovšek Franc, predsednik mladinskega aktiva Koter Alojz, ter mladinec Kristan Jože, pod dobrim vodstvom starejših rudarjev — kopačev tov. Krumpaka, Potočnika ter Kolarja. Okrajni odbor Ljudske mladine Slovenije za Okraj Celje-okolica, je mnenja, da bo ta mladinska številka ne samo prekašala mnoge mladinske številke v ostalih rudnikih, ampak bo tudi nevaren tekmelec mladinski številki iz rudnika Trbovlje, ki je na rudarskem posvetovanju v Zagorju prejela prehodno zastavico Glavnega odbora LMS.

Več skrbi za mater in otroka

V dneh 16. do 23. maja 1948 prireja Komitet za socialno skrbstvo pri vladi FLRJ »Teden matere in otroka«. V Celju bomo v tem tednu priredili propagandna predavanja, razstavo, otroške prireditve in zabave ter zbrali sredstva za pomoč našim otroškim dnevnim zavetiščem, Domovom igre in dela in jaslim, odprli več otroških igrišč ter obdarovali matere, ki imajo več otrok. Največ nalog za ta teden je prevzelo osebje Zdravstvenega doma, predvsem predsednik tega odbora, vodja otroške posvetovalnice dr. Flišer, zaščitne sestre Ščerbowa in Pogačnikova, socialno zdravstvena sekcija AFŽ in mladinski referent na okraju.

S Tedom matere in otroka moramo med celjskim prebivalstvom poživiti večjo skrb in ljubezen do mater in otrok. Vzor take skrbi in ljubezni je skrb s katero se trudi za mater, otroka in mladino naša oblast. Materam in otrokom je bilo razdeljenih stotisoče socialne pomoči, ustanovljene so Otroške jasli ter zbranih v ta namen okrog 700.000. din. Sprejeli smo v otroške domove sirot socialno in moralno ogrožene mladine ter otrok mater, ki so stopile v produkcijo.

Poleg prireditev pa moramo ta teden rešiti še nešteto drugih važnih nalog. Treba je izpopolniti mrežo obiskovalk, da bo skrb ljudske oblasti res posegala v sleherno hišo do vsakega ogroženega otroka ali matere. Treba je na terenu zlasti v Zagradu, Medlogu in Dobrovi ustanoviti redne zdravniške posvetovalnice. Treba je načrtno postaviti patronate in izpolnjevati njih obljube. Treba je izbrati stotine najbolj potrebnih otrok in jih poslati v počitniške kolonije. V tem tednu naj se otvorijo in začno poslovati igrišča za predšolsko decu na Masarykovem nabrežju, v Čretu, v Gaberju, v Skalni kleti in na Dolgem polju. Pionirji in gojenci prosvetnih domov naj naštudirajo pestre programe, s katerimi bodo nastopali na podeželju. V tem tednu nudimo pomoč stanovanjski komisiji, ki mora rešiti vse prošnje ma-

ter, ki prosijo za zdrava in primerna stanovanja za svoje številne družine. Pomagajmo Otroškim jaslim do večjih prostorov, opreme in tekstilij, da bodo mogle zvišati število otrok na 60. Izvršimo popis vseh družin, ki imajo 6

Le z rednim obiskovanjem strokovne šole se bodo vajenci dobro strokovno usposobili

Da mora biti praktično delo naših učencev v delavnicah nujno izpopolnjeno s teoretičnim in splošnim poukom v šoli in mladinski organizaciji, bi moralo biti danes že vsakomur jasno. V večini primerov tudi tako je, razen nekaterih, ki se v tem oziru ne morejo ali nočejo otresti starih navad. Ti zadnji namreč trdijo, da od današnjih vajencev ni nobenih koristi — skratka, da so jim samo v breme. Taki izgovori in tarranja pa izražajo edino željo, da bi se še vrnili časi, ko bi vajence lahko po mili volji izkoriščali. Če je vajenec prej opravil vsa mogoča dela izven delavnice, če je pomival posodo, sekal drva za kuhinjo, pestoval otroke, ribal in čistil mojstrovo stanovanje, je pri tem mojster prav gotovo imel več od njega, ker ni rabil služkinje. Toda vzgoja naših učencev mora iti po drugačni poti. Ni dvoma, da bomo naše vajence dobro strokovno usposobili s samim praktičnim delom, poleg tega pa s temeljito teoretično razlago na strokovno nadaljevalnih šolah. Redno obiskovanje šole je določeno z zakonom o učencih v gospodarstvu. Tak pouk zahtevajo naloge načrtnega dela in zaradi tega noben izgovor ne more biti opravičljiv.

Do danes so nekateri delodajalci v tem pogledu delali grobe napake. Marsikdo od njih pa je še vedno ostal gluhi, misleč da bo le ostalo tako kakor on misli.

ali več nepreskrbljenih otrok, da jim tako omogočimo stalno pomoč in prednost pri vseh delitvah RKS in SF. Prijavljamo vse tuberkulozne in rahitične otroke, da jih oblast pošlje na zdravljenje. Postavimo vsem otrokom, ki niso pri starših dobre skrbnike in vzgojitelje.

V tem tednu posvetimo posebno pažnjo razvadam, ki škodujejo materam in otrokom, to je pijančevanju, nemorali

Zapostavljanje naših rudarjev

Danes, ko tudi mi Libojski rudarji napenjamo vse sile, da izpolnimo in celo prekoračimo naš plan, moramo naglasiti, da že dalj časa opazujemo, da smo pri preskrbi z mesom precej zapostavljeni. Zadnji najbolj kričeč primer pa moramo pred vso javnostjo osvetliti.

V petek 12. t. m. je tukajšnji mesar tov. Roma poslal v Celje po govedo za zakol. Javil se je pri tov. Komaritskem ml., uslužbencu na okrajnem LO pri odkupni komisiji kot poverjenik za razdeljevanje živine. Ta mu je dejal: »Dobil boš najgrše govedo, kar ga imamo.« Seveda mu je mesar povedal, da to ni zanj, ampak za rudarje, kar tov. Komaritski sam dobro ve. Odšla sta v pisarno, da so mu izstavili potrebno potrdilo. Z velikim začudenjem pa je tov. Rom pogledal govedo, na katerem je bilo z velikimi črkami zelene barve napisano »Liboje«. To govedo je seveda gnal skozi mesto in vasi, da so se vsi lahko posmehovali, češ »za knapa je že dobro«.

Na našem masovnem sestanku naslednjega dne so se vsi rudarji, ki so med tem že zvedeli za stvar, javno pritožili. Poudarjali so, da so bile Liboje nekoč »Banditendorf« in vse, kar se je dalo, je šlo v partizane. Danes pa z vsemi napor storimo, da naš plan uresničimo. Ne bi gođrnjali, če bi oblast videla in smatrala za potrebno zmanjšati obroke, nikdar pa ne bomo dopustili, da bi nas nekdo tako zasmehoval. Če ima sam referent odkupne komisije tov. Ropas kakšne obdolžitve v ravnanju tov. mesarja Voduška, naj postopa po zakonitih poteh, ne pa, da bi zaradi tega moral trpe-

in delamrznosti. Javno ožigosajmo primere brezvestnih roditeljev, ki ne skrbijo za otroke, ki družinam zapravljajo denar, ki se do otrok nemoralno ali surovo obnašajo, ki se odtegujejo materinskim dolžnostim, in opozarjamo oblast na primere, ko je treba staršem odvzeti roditeljske pravice ali celo otroke. Propagirajmo, da se najde čim več požrtvovalnih družin, ki bi vzele take otroke ali pa sirote iz naših domov v rejo.

ti rudniški kolektiv na neodgovarjajoči kvaliteti.

Pripomniti pa moramo, da je istega dne dobil tov. Komaritski starejši v Petrovčah ponovno zelo lepo govedo. S svojim postopkom sta oba odgovorna funkcionarja dokazala, da sta proti planu, ki ga izvajamo, ker sta se že vnaprej morala zavedati, da bosta s tem postopkom ljudstvo ne samo razdražila, in jih zapostavila, ampak da mu bosta tudi odtegnila določen kontingent, ki ji pripada. Mi vemo, da se nova uredba glede mesa še ne more izvajati; zato ne gre toliko za kontingent sam, kot pa za postopek.

Zahtevamo, da se vsa stvar razčisti in da krivca zadene kazen.

Rudarji iz Hrastnika so obiskali vas Sv. Jedert nad Laškim

Kulturna skupina rudarjev iz Hrastnika je pred kratkim uprizorila v vasi Sv. Jedert igro »Gospodar«. Ker so igro kljub težkemu delu v rudniku dobro pripravili, so bili kmetje prav zadovoljni.

Ko bodo vaščani pri Sv. Jederti pričeli graditi zadružni dom, bo k njim še pogosteje prihajala kulturna grupa hrastniških rudarjev. Obljubili pa so, da ne bodo prihajali samo s kulturnim programom temveč s krampi na rami, da bodo tudi s fizičnim delom pomagali vaščanom. U. M.

dustrije in zato ne moremo dovoliti, da bi poedinci delali po svoji glavi na škodo skupnosti.

Pri vsem tem seveda ne smemo pozabiti, da so za vzgojo učenca v gospodarstvu odgovorni tudi učitelji, starši, mladinska in druge množične organizacije. Njihov vpliv na vajence mora biti pravilen in tako močan, da bo že vnaprej izključeno, da bi svojevoljno izostajali od pouka. Z rednim dnevnim delom za odpravljanje takih napak bo dosežen dober rezultat, ki bo spremenil dosedanji nepravilni odnos učenca do delodajalca in obeh do strokovne šole. K.

V tekstilni tovarni v Šentpetru so začeli delati po brigadnem sistemu

Po konferenci mladinskih brigad v tekstilni stroki, ki se je vršila v Kranju in katere so se udeležili tudi mladinci in mladinke iz tekstilnih tovarn v okraju Celje-okolica, je mladinska organizacija v tekstilni tovarni Šentpeter s pomočjo uprave postavila v navijalniči votka mladinsko brigado, ki šteje 24 mladincev in mladink. Ta brigada dela samo v dopoldanski smeni in je že takoj prve dni svojega obstoja dvignila svojo produkcijo. Dnevno normo so brigadirji prekoračili povprečno za 90 odst. in s tem dokazali, da norme v navijalniči votka niso povsem realne. Ko je nato uprava v sporazumu z inspekcijo za

delo norme zvišala, so mladi brigadirji še z večjim elanom prijeli za delo in lahko danes kljub zvišani normi prekoračijo za 10 odst. Tovarišico Žličar Marijo kot najboljšo delavko v mladinski brigadi, so si brigadirji izbrali za komandanta in voditelja. Prva produkcijska mladinska brigada je pokazala v tovarni vsem delavcem, kako je mogoče prekoračiti normo, in z vzajemnim delom doseči velik uspeh.

Vodstvo mladinske organizacije in uprave tovarne sta sklenila, da bosta v kratkem formirala še eno mladinsko brigado, sestojajočo iz štirih brigadirjev, ki bodo snažili statve. Z. M.

Za kulturni teden v Celju se moramo temeljito pripraviti

Da damo pravega izraza našemu prazničnemu razpoloženju 1. maja, ki je praznik delovnega ljudstva vsega sveta, bo Ljudska prosveta v Celju priredila od 25. aprila do 1. maja kulturni teden.

Vse kulturo-prosvetne panoge naj s svojimi prireditvami, na katere se naj prično najresneje pripravljati, v tem tednu dokažejo, da današnje kulturno-prosvetno delo razume svojo veliko nalogo, da seznanja ljudske množice z nalogo pri gradnji socializma v borbi za plan, ki ga ne morejo graditi samo naši veliki voditelji, temveč jasna zavest našega delovnega človeka, delavnost vseh ljudi!

Poleg tega se moramo zavedati, da je

naša dolžnost bistrirati pojme vsem onim, ki še danes ne razumejo važnosti gradnje zadržnih domov, pokazati reakcionarnim elementom, ki s pomočjo teh tami hočejo zavirati delovni polet našega človeka, uspehe obnove in izgradnje naše države.

Zato naj vse kulturno-prosvetne panoge takoj prično s pripravami za kulturni teden in za obisk na gradiliščih zadržnih domov. Programi naj bodo pestri in vsebinsko tehtni; pesmi, recitacije, razni prizori itd. Vsebina programov naj pa ne bo samo zabavna, ampak predvsem kvalitetna in vzgojna!

M. F.

„Veliki diktator“ v Celju

V filmu »Veliki diktator«, ki bo predvajan v kinu »Metropol« od 26. do 31. marca nastopa znani filmski igralec Charlie Chaplin kot humanist in satirik.

Njegov židovski brivec nosi vse znane poteze Chaplinovega »malega človeka« in je globoko človeški. Chaplin se je dvignil v obrambo teh malih, poštenih, dobrih ljudi, ki jih preganja podivjani diktator — Hitler. Z ljubeznijo in toplino slika podobe žrtev razuzdanih nemških fašistov: Hanno, neustrašeno mlado židovko, ki sovraži nasilje, se upira in poziva tudi druge v boj; starega, dobrega, poštenega Jäckela, ki je v času, ko Schulz predlaga Židom, naj poženejo v zrak diktatorjevo palačo, pripravljen žrtvovati svoje življenje za rešitev domovine. Pred nami je tudi mali brivec, eden od uspešnih Chaplinovih likov.

V začetku filma gledamo malega, nerodnega, komičnega, na videz strahopetnega, v bistvu pa hrabrega vojaka, ki je vsak trenutek pripravljen pomagati in pri tem ne misli na nevarnost, ki preti njemu samemu. Stvari, ki se dogajajo okoli njega, skoraj nič ne razume. Polagoma pa se pred našimi očmi razvije v borca, ki poziva v boj proti nasilju, proti »ljudem-avtomatom« in odpira človeštvu široke poglede v novo, srečno življenje v svobodi.

Nasproti Chaplinu-humanistu, stoji Chaplin-satirik. Podaja nam močno, verno podobo Hinkela-Hitlerja, histerika, ki hoče zagospodovati vsemu svetu, v resnici pa je le lutka v rokah svojih svetovalcev, zvitega in prebrisanega Garvitcha-Göbbelsa, Heringa-Göringa in drugih. V smehu podaja Chaplin v svojem filmu vzdušje tedanje nacistične Nemčije, toda ta smeh je ostra, neusmiljena satira, ki tudi v današnji dobi ni izgubila svoje vsebine. Namesto Hitler-

ja Göringa in Göbbelsa so stopili na imperialistično pozornico Truman, Marshall in Bevin ter z istimi metodami nastopajo proti vsem progresivnim idejam, ki jih je označil Chaplin v svojem filmu. Z upravičenostjo lahko trdimo, da »Veliki diktator« ni film, ki prikazuje samo dogodke iz preteklosti. »Veliki diktator« je film, ki z isto ostrino biča vse tiste, ki hočejo ob blagoslovu Vatikana obnoviti fašizem.

Film so posneli pred drugo svetovno vojno. Ker je razkrinkal zločinsko bistvo fašizma in pozival v boj proti njemu, so ga prepovedali skoraj v vseh kapitalističnih državah.

Kulturne prireditve v Celju

od 26. marca do 12. aprila

3. aprila ob 20 v Ljudskem gledališču: **Telovadna akademija SFD Klavdivar**
4. aprila ob 16 v Ljudskem gledališču: **Telovadna akademija SFD Klavdivar**
5. aprila ob 20 v Ljudskem gledališču: **Koncert orkestra KUD Ivan Cankar s sodelovanjem solistov iz ljubljanske opere.**
7. aprila ob 20 v Ljudskem gledališču: **Premiera: Milčinski: Mogočni prstan**
9. aprila ob 20 v dvorani Ljudske prosvete: **Koncert prof. Egona Kuneja in prof. Božidarja Goršeta**
10. aprila ob 20 v Ljudskem gledališču: **Gostovanje Narodnega gledališča iz Maribora**
11. aprila ob 16 v Ljudskem gledališču: **Goldoni: Krčmarica Miralondina.**

Društvo za kulturno sodelovanje z ZSSR

V začetku marca tega leta se je vršil v Beogradu drugi kongres društva za kulturno sodelovanje Slovenije s ZSSR. Tudi celjska podružnica je poslala svojega zastopnika. Celjska podružnica? Saj tega pojma v celjskem kulturnem podnebjju skoraj nismo opazili. Bila je ustanovljena v sredi leta 1947 ob izredno lepi udeležbi. Društvo ima svojo borbeno izročilo iz časov predaprilske Jugoslavije in ima tudi danes svoje veliko poslanstvo, saj je sodelovanje s Sovjetsko zvezo nekaj temeljnega za vso našo politično, gospodarsko in družbeno preosnovo. Tudi naša kulturna revolucija se mora vršiti, kakor se je vršila v Sovjetski zvezi in nespametno bi bilo od nas, če se ne bi okoriščali z izkušnjami sovjetskih ljudi. Sovjetska kultura stoji visoko nad gnilo buržoazno kulturo, nad njeno malodušnostjo, nad njeno nevero v človeški razum in napredek.

Celjska podružnica je organizirala nekaj predavanj, imamo možnost, da se udeležujemo tečajev ruskega jezika vsak večer brezplačno kot gostje večerne gimnazije, imamo že kar bogato knjižnico ruskega periodičnega tiska, ki je vsakomur na razpolago v II. gimnaziji, imamo celo lepo izložbeno okno, ki opozarja Celjane na vse, kar lahko nudimo.

V bodoče pričakujemo več odziva od sindikatov, mladnske organizacije, AFŽ in drugih množičnih organizacij. Vsebinsko pa se bo delo poglobljalo z in-

tenzivnim študijem sovjetske književnosti, znanosti, glasbe, šolstva, filma, fizikulture in športa. Čim bolj bodo celjski kulturni, prosvetni, fizikulture in politični delavci spoznali kulturo SZ, tem bolj bodo vršili svoje družbeno poslanstvo. Bratska povezanost z SZ je eden izmed temeljev naše OF, ki je vodila slovenski narod v svobodo in ga danes vodi v socializem. To dejstvo nam torej narekuje, da poživimo delo naše podružnice. S tem bomo pomagali ustvarjati pri nas našo novo kulturo, ki bo rasla iz novih družbenih osnov, pomagali bomo odstraniti plahost in omahljivost pri utrjevanju novega, naprednega v znanosti in umetnosti, kazali bomo na umotvore nove, višje kulture, ki presega vse, kar je poznala doslej zgodovina družbe. Dejstvo za kulturno sodelovanje Slovenije s ZSSR ima poleg kulturne naloge utrjevati tudi politično zavest ter posredovati našim inženirjem, tehnikom, arhitektom in drugim najnovejši znanstveni material iz SZ.

Kulturno-umetniško društvo Ivan Cankar

Kulturno-umetniško društvo »Ivan Cankar« poziva vse sindikalne podružnice v Celju, ki še niso oddale prispevkov za Ljudsko knjižnico, da nabrani denar čimprej oddajo knjižničarju tov. Deniši v Ljudski knjižnici Ivana Cankarja na Tomšičevem trgu. Ob zaljučku nabiralne akcije bomo v »Celjskem tedniku« objavili rezultat.

„Miši in ljudje“ in še kaj

Nedavno smo gledali ameriški film »Miši in ljudje«. Svojestven naslov in vse kar je v zvezi z ameriško filmsko proizvodjo, je zvalilo k prvim predstavam domala vso celjsko publiko, poslednja predstava pa so se vršile pred prazno dvorano. Film je požel skoraj splošno nejevoljo in razočaranje. Da je film narejen po romanu znamenitega ameriškega pisatelja Johna Steinbecka, čigar knjigo »Sadovi jeze« lahko prebiramo v našem jeziku, to je skoro slehernik prezrl.

Nekateri, ki uživajo ob zgodbah in zgodbicah, so pogrešali vsebine. »Nič prave vsebine ni,« je zastokala sem in tja kaka zapoznela oboževalka raznih Cooperjev, Taylorjev in Menjoujev. Filmsko platno to pot ni dišalo po brilantini in rougeu. Iz njega se ni bedasto cedil obraz »viteza na belem konju«, — v bleščeči limuzini. Res, film bi moral priti pred komisijo za raziskovanje protiameriške dejavnosti. Besedlo je napisal ameriški pisec svetovnega formata iz vrste kakor so Lewis Sinclair, Upton Sinclair, Dreiser, London, Adamich, režiral je film ameriški režiser, skratka vse do zadnje kulise ameriško delo, toda ameriškega raja, kjer se človek razvija še vedno po »večnih« in »nespreminljivih« normah kapitalistične svobo-

de tega raja nam ta ameriški stric, ki je pripotoval k nam letošnjo pomlad, ni naslikal.

Naslikal pa nam je pekel. Naslikal nam je strašni položaj, v katerem žive ameriški poljedelski delavci. Iz tega položaja na videz ni izhoda. Vsaj film in Steinbeck ga ne pokažeta. Rešitev iz tega življenja, v katerem poljedelski delavci ne živijo niti kot sužnji, niti kot svobodni ljudje, temveč kot nemaniči, je sicer glavna vsebina in zgodba: dobiti svoj kos zemlje, svoj grunt in živeti na svoji zemlji. Toda zastoj! To se nikomur ne posreči. Če ne poseže že vmes pijača, poseže ženska, revež ostane revež, tako je usojeno zaradi osebnih lastnosti. In iz dvorane odhajaš nejevoljen. Kaj je res tako? Ali se svet ne da urediti tako, da bi tisti, ki delajo, prišli na svoj račun? Ali sredstvo za delo res mora biti sredstvo za podjarmljenje, sredstvo za osiromašenje delavske armade? No, odgovor je jase in ti ob takem filmu še jasneje stopi pred oči. Glejle kapitalistični raj, v katerega peha najmočnejša industrija sveta svojega poljedelskega delavca! Glej ta raj posebno tisti, ki si kupil vstopnico s tih željo, da boš s platna pil zavratni opij gangsterskih kolonialnih filmov, ljubavnih limonad in nebotičnih bedarij. Film nas res ni razvedril, bil je za poduk, ne

za zabavo. Kako poučna je na primer lirično podana težnja za lastnino, želja po ureditvi lastnega malomeščanskega ugodja, z zajčki, psički, kravicami in telčki! Ali ni v tej želji pohlepni žar buržoazne morale, ki zavestno vnema v

človeku lastninske nagone, tista hišica z vrtilkom, ki si je z njo buržoazija prizadevala, da bi zastrupila delavski razred, da bi napravila iz zaostalih v razredni borbi najmanj izšolanih delavskih slojev žrtev svojega vpliva.

Odkritje temeljev stare stavbe v Št. Petru v Savinjski dolini

I

Pravijo, da je v rimski dobi tekla Savinja pri Celju na severni strani mesta, tako da je bil večji del mesta na desnem bregu reke. Kasneje, nekako ob zatonu rimskega gospodarstva pri nas, si je pa Savinja ob priliki posebne velikih povodnji utrla današnjo novo strugo pod M'klavškim hribom. Pa tudi v Savinjski dolini je še danes na več mestih vidna nekdanja stara struga Savinje, kakor n. pr. pri Žalcu, pri Št. Petru in ob cesti proti Polzeli.

Na vzhodni strani vasi Št. Peter je leta 1947 začela cestna uprava v Žalcu iz nekdanje savinjske struge na župnijski njivi odvažati gramoz za posipavanje ceste. Pri tem so zadeli delavci na ostanke starega zidovja in cestna uprava je o tem obvestila Mestni muzej v Celju.

Mestni muzej je nato na omenjeni njivi v decembru 1947 in v januarju 1948 izvršil poskusna izkopavanja. Odkriti so bili temelji 16 m dolge in 7 m široke stavbe, razdeljene na dva dela. Temelji so večinoma iz ploščatega prodnega in z apneno malto dobro zalitega kamenja iz Savinjske struge, podobno kakor v rimskem taboru v Ločici. Zid je širok 50 do 60 cm in se nahaja 30 do 40 cm pod njivsko površino, tako da je plug pri vsakem nekoliko globljem oranju rušil gornje plasti zidu. V zemljo pa segajo temelji na nekaterih mestih

čez 1 meter. V notranjosti zidovja so bila sem in tja še vidna tla iz apnene malte. Našli smo običajno zdrobljeno rimsko keramiko iz rdeče in navadne gline, pa tudi od velikih rimskih amfor, to je podolgovatih lončenih posod z velikimi držaji za shranjevanje in prevajanje olja, vina itd. Najzanimivejše so pa vmes črepinje iz grobe, sive gline od deloma prostoročno izdelanega in staroslovenskemu sličnega posodja, o katerem je preiskava še v teku. Vmes je tudi zasledilo oglje, iz česar bi se sklepalo, da je stavbo uničil požar. Mogoče je bila zgornja stavba lesena, ker ni nobenih razvalin od zgornjega zidovja. Ni se pa doslej vedelo, do kje krije ta njiva v sebi temelje stavb, ter bo treba tam še nadaljnjih raziskovanj, ker se na vsej njivi sledi apnena malta in zadeva plug pri oranju na kamenje.

Verjetno je bila ta naselbina v zvezi in podrejena višje ležečemu vojaškemu taborišču v Ločici in imela tudi isti namen, to je čuvanje kakšnega manj važnega prehoda ali prevoza čez reko.

II

Od Št. Petra naprej proti zapadu in ob cesti na Polzelo je zopet vidna nekdanja struga Savinje do Ločice in Brega. Tu pri Ločici, in sicer na Grobelcah, je leta 1899 prvi izkopaval muzejski vodja Emanuel Riedl iz Celja, v letih 1916, 1917 in 1918 pa v večjem obsegu arheolog dr. Fran Lorger. Ta je ugotovil in odkril rimsko taborišče z obzidjem in stolpi. Oba sta našla rimsko opeko z žigi druge italške legije; opeko so najborž

Dvignimo število podpornikov socialnega fonda OF

REDNO MESEČNO POROČILO

uprave Socialnega fonda OF pri Okrajnem odboru OF Celje-mesto za mesec februar 1948.

Vrstni red uprave	Krajevna uprava SFOF	Število podpornikov	Skupni prispevki din	Povpreček na podpornika din	V primerjavi z mes. januarjem več manj
1.	Zavodna	115	1.840,—	16,—	1.560,—
2.	Dolgo polje	281	2.915,—	10,37	405,—
3.	III. četrt	361	3.610,—	10,—	1.350,—
4.	Gaberje	136	1.320,—	9,70	210,—
5.	I. četrt	257	2.270,—	8,83	125,—
6.	Lava	192	1.650,—	8,59	80,—
7.	Zagrad-Pečovnik	117	985,—	8,41	985,—
8.	Medlog-Babno-Ložnica	258	1.995,—	7,73	265,—
9.	II. četrt	350	2.650,—	7,57	1.320,—
10.	Cret	156	1.130,—	7,24	505,—
11.	Breg	97	700,—	7,21	65,—
12.	Polule	50	355,—	7,10	10,—
13.	Spodnja Hudinja	93	660,—	7,09	660,—
14.	Lisce	77	500,—	6,49	
15.	IV. četrt	267	1.645,—	6,16	460,—
16.	Jožefov hrib	410	2.265,—	5,52	50,—
17.	Nova vas	71	370,—	5,21	565,—
18.	Zg. Hudinja		ni predložila mesečnega poročila		
19.	Dobrova-Lokrovec		ni predložila mesečnega poročila		
20.	Ostrožno		ni predložila mesečnega poročila		
21.	Lopata		ni predložila mesečnega poročila		
22.	Košnica		ni predložila mesečnega poročila		
23.	Sindikalne podružnice	1791	13.320,—	7,43	40,—
Skupaj		5079	40.180,—	7,91	

Od 20.884 prebivalcev je 5079 rednih podpornikov SFOF ali 24,32%.

Iz poročila se vidi, da še vedno dobre tri četrtine prebivalstva Celja stoji izven vrst rednih podpornikov socialnega fonda OF. Ne zavedajo se, da bi, čeprav z najmanjšim prispevkom pet dinarjev mesečno mnogo pripomogli k reševanju perečega socialnega vprašanja v našem mestu, ter s tem pokazali zdrav odnos do naše nove družbene stvarnosti, čut do skupnosti.

Toda delo krajevnih uprav socialnega fonda OF Ostrožno in Lopata, ki sta v vseh osemnajstih mesecih obstoja socialnega fonda predložili le pet, Košnica pa celo samo eno mesečno poročilo, je graje vredno! Potrebno bi bilo, da terenski odbori OF, v katerega sestav spadajo krajevne uprave socialnega fonda, te uprave čimprej reorganizirajo in

vojaki kje v bližini sproti izdelovali. Tudi tukaj so potrebna še nadaljnja raziskovanja, posebno glede keramike, ker nas posebno zanima, ali je taborišče ob prihodu Slovencev v te kraje še stalo ali ne.

Ob rimskem času so bile Trojane (Atrans) zapadno od Celja zadnja postaja v Noriku. Tu so se ustvaljali in prenočevali potniki iz Italije v Zgornjo Panonijo ali s severa v Italijo. Bile so važna in utrjena postojanka. Imenujejo se na rimskih zemljevidih ali itinerarjih; tako na Antoninijevem, Jeruzalemskem in Peutingerjevem. V prvih dveh se imenujejo Trojane »mansio«, t. j. prenočišče. Jeruzalemski itinerarij pa ima med Celjem in Trojanami še eno vmesno postajo ravno na sredini, »mutatio ad Medias«. Arheologi slutijo to postajo ravno pri Ločici, ker je od četverokota Breg—Ločica—Zgornje in Spodnje Grušovlje proti Trojanom kakor proti Celju enaka razdalja.

III

Najstarejše poročilo o tukajšnjih izkopavanjih zasledimo v »Novicah« 1953 str. 59:

»Blizu vasi Zgornje Grušovlje, dve uri od Celja, poleg velike ceste, ki v Ljubljano pelje, so ljudje meseca januarja na staro zidovje zadeli, katero se je, prej globoko pod prstjo zasuto, pri branju odkrilo. Na neki njivi se je namreč majhna višava prostirala, katera od starodavnih časov sem je s trnjem in pustim robdjem obraščena bila. Te višave se je plug vedno ogibal. Ko pa

pritegnejo vanje tovariše in tovarišice, ki se bodo zavedali važnosti prostovoljnega dela.

Po odločbi uprave socialnega fonda OF pri IOOF in s sklepom okrajne uprave Celje-mesto je odrejeno, da se od 1. januarja 1948 uvede zbiranje prispevkov v socialni fond od članov Enotnih sindikatov po sindikalni liniji, od nečlanov ES pa zbirajo prispevke kot do sedaj krajevne uprave socialnega fonda.

Kljub štirim tozadevnim okrožnicam, ki jih je izdal KSS in okrajna USF se je odzvalo le 38 od 75 podružnic. Od teh 38 podružnic, ki so že prejele bloke za zbiranje prispevkov, pa je oddalo poročilo za mesec februar samo 26.

Upravne odbore vseh podružnic ES, ki še niso prevzele blokov prosimo, da čimprej začno z delom v smislu danih navodil, one podružnice pa, ki za mesec

pred nekim časom to trnje izrujejo ter globokeje kopljejo, zadenejo pod zemljo na skrbno obdelano kamenje in mnogo opek, katerim je bilo LEG II ITAL vtisnjeno. Nadalje so našli širok tlak iz majhnih belih, modrih in črnih kamenčkov sestavljen, blizu 16 štirijskih čevljev velik, razbite posode, človeške kosti, orodje iz bronu in železa in mnogo raznega denarja. Nekaj teh reči se je že potrosilo in razvleklo, važnejše reči pa so vendar na pravih krajih shranjene. Zvedeni možje menijo, da je na istem mestu bila morebiti velika rimska pristava in grobnica neke rimske rodovine, ali pa vojaška postaja ali nasebina. Odkritje tega zidovja je silno važna reč, torej bodo prihodnjič to okoličico natančneje preiskali, ker bi utegnili lepo Posavinje hraniti v svojem naročju še marsikaj znamenitega iz starih časov. J. Š.

Od tu je verjetno tudi oni edinstveni nagrobnik dveh rimskih dostojanstvenikov v naravni velikosti do poprsja in z rimskim orlom na vrhu (1.60 x 0.90 m). Prvotno je bil vzidan pri bližnji nekdanji samostanski cerkvi v Novem kloštru, katero so porušili l. 1826 in stavbno gradivo razvozili na vse strani, tudi v Vrbje, kjer je bil spomenik pri mlinu vzidan do l. 1945, ko je bil prepeljan v muzej v Celje.

Bolj kot kdaj prej, veljaj še posebno pri današnji vsestranski in živahni gradbeni delavnosti opomin in prošnja:

Ne uničujte po nepotrebnem starinskih najdb, ampak obvestite takoj muzej, ki jih bo prevzel oziroma odkupil!

Martin Peter

februar še niso poslale »rednega mesečnega poročila poverjenika za soc. fond« naj to store v bližnjih dneh.

Vsem podružnicam ES naj bo za vzgled sindikalna podružnica »MLO-gradbena podjetje« Celje! Vsi člani tega delovnega kolektiva so postali redni podporniki SFOF. Prav tako so 100% pristopili v vrste rednih podpornikov SF tudi člani podružnic: »Tekstilna AMI«, II. dr. gimnazija, Glasbena šola in Ekonomski tehnikum.

Delovni izlet članov avto-moto društva

Agilno društvo za avtomobilizem in motociklizem »Šlander« v Celju je na svoji letni skupščini soglasno sklenilo napraviti 2000 ur prostovoljnega dela in tako doprinesiti svoj delež za obnovo porušene domovine.

V nedeljo 21. marca se je zbralo preko 40 članov, mladincev in tovarišic, katerim se je pridružil še aktiv tkalnice hlačevine iz Celja, ter veselo krenilo z motorji in 2 kamionoma po Savinjski dolini v lepo pomladno jutro. Delovno ljudstvo po savinjskih vaseh se je rado vedno oziralo za njimi, ter se spraševalo, kam neki so namenjeni s kamioni in zastavami.

Po tritretet urni prijetni vožnji, pri kateri je za dobro voljo poskrbel tovariš s harmoniko, smo prispeli v St. Andraž pri Velenju. Nato smo jo mahnilo peš v hrib, koder se vije gorski kolovoz proti vrhu, ki pa bo kmalu postal lepa 4 metre široka cesta. Že med potjo smo videli sledove pridnih rok, saj je precejšen kos novega cestišča že deloma dogotovljen. Na domenjenem mestu nas je že pričakoval zastopnik KLO z neizogibno kupico v roki, ter pripravljenim orodjem. Po par besedah in pozdravih nas je razvrstil ob novo trasirani cesti, ki je lepo speljana, po nekod po starem cestišču, tu in tam pa vsekana v živo skalo, tako da se izogne večjim vzpetinam.

Da bi povečali efekt dela, smo se že med potjo domenili z aktivom tkalnice hlačevine, da bomo pri delu medsebojno tekmovali. Postavili smo v ta namen tričlansko komisijo, ki naj po končanem delu oceni uspeh obeh skupin. Tovariši in tovarišice so vsak zase na tistem sklenili, da bodo drugega posekali, ter se tako z vso vneto vrgli na delo, ne misleč na žulje in utrujenost. Kmalu niso več zadostovali zavihani rokavi, temveč je tudi srajca sfrčala s hrbta. Sedaj so prišli na vrsto in na račun tisti, ki so že med potjo vzpodbujali, gledajoč kamenje, danes bo pa treba pošteno pluniti v roke. Toda ni ostalo samo pri besedah, da znajo, če hočejo, so dokazali tudi z dejanji.

Seveda med delom ni manjkalo razvedrila in zdravega humorja, za kar so poskrbeli tovariši, za katere pravimo, da jim nikoli ne zmanjka.

Ko je po zaključku dela tekmovalna komisija ocenjevala uspeh dela, je ugotovila, da so marljivi tovariši in tovarišice odkopali skupno 496 kub. metrov zemlje in razširili cesto na trasirane 4 metre. Zmage ni odnesla nobena skupina, ker so člani moto društva nekaj malega kubičnih metrov, ki jih je aktiv tovarne hlačevine več izkopal, nadoknadili z težjim terenom.

Po zaključku dela smo po izdatnem kosilu malo polegli po trati in se pošalili, seveda ni manjkalo niti fotografar, nato pa z zavestjo, da smo doprinesli svoj

Iz vaških sestankov

Zelo pogosto se je na vaških sestankih obravnavalo vprašanje usnja in čevljev. Velika kritika je bila; celo jezni so bili nekateri, češ da oblast prav nič ne skrbi za njih in, da bodo kmalu morali hoditi vsi bosí.

Da čevljev izdelujemo več kakor pred vojno, da pa so tudi potrebe večje, je bilo pojasnjeno. Rečeno je bilo, da so tudi kmetje dolžni, da z oddajo svinjskih kož pomagajo rešiti to težko vprašanje.

Slabo so se lotili tega dela predvsem upravni odbori večjih podružnic ES. Tako je na primer podružnica ES tovarne emajlirane posode zaktivizirala le 11%. Tkalnica hlačevine je že 15. decembra 1947 prevzela 14 blokov, ni pa do danes predložila še nikakega poročila; prav tako še ni predložila poročila podružnica ES »Ljudski magazin« Celje, akoravno je že 4. decembra 1947 sprejela bloke za zbiranje prispevkov v SFOF.

delež k obnovi domovine in pomagali našim kmetom do boljše moderne ceste, na kateri se bodo morda kmalu vršile gorske dirke, zapustili gradilišče, ter se podali nazaj v dolino k našim vozilom. Kljub utrujenosti in žuljem pa smo bili veseli izleta in doseženega uspeha.

Zakaj še ni pismonoša

Dobro bi bilo, da se dotaknemo v Celjskem tedniku tudi poštne službe. Omenili bi nekaj misli, kako izboljšati pošto dostavno službo. Marsikdo se jezi na pismonoša, kje hodi, zakaj ga še ni, ali je zaspal. Toda tudi pismonoša se lahko jezi na marsikoga. Oglejmo si raje stanje in ga poizkusimo izboljšati, da bodo pisma in pošiljke lahko hitreje dostavljana naslovnikom!

Vsak pismonoša ali dostavljajč je na svojem obhodu nekakšna potujoča pošta po točno začrtani poti svojega rajona, ki določa časovni odhod iz pošte in povratek nazaj. S tem je povedano, da pismonoša ne more čezmerno zamujati časa v posameznih hišah in krajih. Naslovniki poštne pošiljke naj torej pismonoša ne ovirajo pri izvrševanju njegove službe, kakor se to često dogaja, nasprotno, nudijo naj mu vso pomoč za hitrejšo poslovanje. Pripomoček k temu je namestitev veljavnih hišnih števil na posameznih stanovanjskih objektih, ki jih že dolgo časa čakamo. Pa tudi v hišah samih; če bi bil na notranji strani hišnih vrat pritrjen seznam vseh stanovalcev, bi bilo delo pismonoši dosti olajšano. Posamezniki bi morali brezpogojno označiti vhodna vrata svojih stanovanj z naslovi. Onj z številnejšo in pogosto korespondenco pa bi morali opremiti stanovanja z zasebnimi pisemskimi nabiralniki. Opazivši pismonoša v hiši, mu lahko stanovalci hite nasproti za prevzem pošte, posebno je to priporočljivo v večjih zgradbah, da mu prihranijo večkratno naporno merjenje stopnic, kar ga posebno utruja in ovira. Medsebojni opravke naj bo kratek z obojestransko vljudnostjo, posebno v primerih, kadar je pismonoša vezan na svoje predpise pri nadomestnem izročanju pošiljk, ko se večkrat z brezpredmetnim izsilienjem povzročajo nepotrebni spori. Vsakdo se mora zavdati, da je pismonoša ob vršenju dostave poštne pošiljke samostojen službeni državni organ in da ni vezan na nekaj denarčkov nagrade, kakor se mor da dozdeva nekaterim strankam.

Že samo z ureditvijo zgornjih problemov bi poštna služba pri nas delovala dosti bolj hitro in preprosto. Brez dvoma bi to ne olajšavalo samo službe pismonoš, pač pa bi brez dvoma rešilo več nepravilnosti in vse zakasnitve, ki jih morajo trpeti naslovniki.

»Ja, ja že res,« so dejali v krajevnem odboru Marijagradec, »kože, svinjske kože, toda mi s tem nimamo prave prakse in« — je še dodala posamezna ženska — »in veste, ko pa so te svinjske kože tako dobre v ričetu.«

»Lej, lej,« so pomislili tisti, ki niso imeli čevljev, »kdo bi si mislil, da je boljše, če se te kože uporabljajo za ričet, namesto za noge.«

RAZGLASI

OBVEZNO javno cepljenje proti tifusu vseh oseb v starosti od 15 do 25 let. vrši mestni zdravnik po nalogu Ministrstva za ljudsko zdravstvo (Uradni list št. 2. od 13. januarja 1948) v prostorih Zdravstvenega doma v Celju, Gregorčičeva ul. 4/I med 13. in 18. uro po sledečem razporedu:

Prvo cepljenje:

1. aprila: I. II. četrt (I. II. III. in IV. četrt.)
2. aprila: Gaberje, Zg. in Sp. Hudinja
3. aprila: Breg, Polule, Košnik, Zagrad, Pečovnik, Ostrožno, Lopata
5. aprila: Babno, Ložnica, Medlog, Lisce, Lokrovec, Dobrava
6. aprila: Dolgo poljn, Nova vas, Lava
7. aprila: Zavodna, Sv. Jožef, Čret

Ponovno cepljenje:

8. aprila: I. II. center (I. II. III. in IV. četrt.)
9. aprila: Gaberje, Zg. in Sp. Hudinja
10. aprila: Breg, Polule, Košnik, Zagrad, Pečovnik, Ostrožno, Lopata
12. aprila: Babno, Ložnica, Medlog, Lisce, Lokrovec, Dobrava

13. aprila: Dolgo polje, Nova vas, Lava
14. aprila: Zavodna, Sv. Jožef, Čret.
Pozivamo vse v poštev prihajajoče osebe, da se cepljenja zanesljivo udeležijo. Vsak, ki se cepljenja proti tifusu ne bi udeležil, mora svojo odsotnost in vzrok predhodno javiti zdravstvenemu odseku MLO, Celje.

Mestni zdravnik: Predsednik:
Dr. Rebernik Jakob l.r. Kokolj Stanel r.

OPOZORILO

Da se prepreči uničevanje ozimne, posejanega semena in zgodnje zelenjadi, rejce kokoši, da je prepovedano puščati kokoši izven območja lastnih vrtov in dvorišč, ker povzročajo nepopravljivo škodo kmetom, vrtničarjem in tako vsej opozarja Izvršilni odbor MLO Celje vse skupnosti.

Sleherni lastnik, čigar kokoši bodo pazniki zalotili na tujem zemljišču, bo po obstoječih predpisih strogo kaznovan.

Prav tako bo tudi kaznovan tisti, kogar bodo zalotili na tujem zemljišču pri nabiranju krme za zajce, ovce ali svinje.

Prekrške zoper to opozorilo naj lastniki in zakupniki njiv oz. vrtičkov, prijavijo gospodarskemu odseku MLO Celje.

Izvršilni odbor MLO Celje.

FIZKULTURA

PRVI CROSS V letošnji pomladi

Ob zaključku šolskega leta gradbene šole v Celju, katero je obiskovalo 140 mladincev, je bil 23. marca t. l. izveden v mestnem parku v Celju prvi spomladanski cross na progi 1000 m. Večina gojencev šole, ki pripadajo raznim obrtniškim strokam, so prvič v življenju okusili blagodejni učinek te vrste teka. Doseženi časi so dobri, saj so plod trimesečne smotrne telesne vadbe, ki je bila predvsem usmerjena skupnemu splošnemu utrjevanju. Prvo mesto je dosegel tov. Šefer s časom 3:42, drugo Poteko s časom 3:50 in tretje Ilc s časom 3:52.

Po crossu so se mladinci pomerili med seboj v metu bombe 500 gr. Tudi v tej

disciplini so bili doseženi za začetek razmeroma dobri rezultati: 1. Podvezenc 48 m, 2. Jankovič 44,40 m, 3. Tovornik 43,10 m.

Kljub kratki šolski dobi treh mesecev so mladinci obvladali in izpolnili iz kompleksa tekmovanja za fizikturni znak norme iz higiene, temeljne telesne vzgoje, akrobatike, visoke gredi in meta bombe. S tem je bil učni načrt za strokovne šole, ki predvideva le uvažanje gojencev v fizikturno, kjer še ne gre za storitve in razne rezultate, v znatni meri presežen, kar dokazuje, da je bil letošnji mladinski kader celjske gradbene šole discipliniran, vesten in hkrati nadarjen za fizikturno dojemanje. J. K.

CELJSKI LAHKOATLETI

Uspehi, katere so dosegli celjski lahkoatletičarji v preteklem letu v raznih panogah, so pokazali, da imamo v naših vrstah prav dobre fizikturnike. Celo zimo so se trudili in pridno trenirali pod vodstvom trenerja tov. Kumerja. Nekateri izmed njih so prišli s temi treningi v prav dobro formo. Pričakujemo posebno od najboljših kot so Hanc Matija, Ferluga Vojko, Štajner Valter itd. prav dobre rezultate, saj bodo lahko prav v letošnji sezoni pokazali, da spadajo med prve fizikturnike v naši državi. V drugem moramo kritizirati nekatere naše fizikturnike, ki ponočujejo, živijo nemoralno, ne trenirajo kot bi morali in ne skrbijo za nadaljnji razvoj, čeprav bi lahko dosegali prav dobre uspehe. Pričakujemo, da se bodo ob otvoritvi letoš-

nje sezone na crosu za prvenstvo Slovenije, dne 28. marca v Ljubljani.

SFD KLADIVAR : FD KRIM 3:1 (3:1).
Kladivar je v nedeljo gostoval v Ljubljani in zmagal. (Obširnejše poročilo v prihodnji številki.)

SFD Kladivar - nogomet

V nedeljo 28. marca gostujemo v Mariboru. Pomerili se bomo z FD Poletom v tekmi za prvenstvo Slovenije.

Sledeči igralci morajo biti točno ob 11.30 na postaji: Polutnik, Klajnšek, Petelinc, Maver, Krašek, Čater, Bernard, Belcer, Dobrajc, Coh, Cocej, Zidar, Vočeljsang, Pavlič II.

Vrnemo se z brzovlakom, ki odpelje ob 17.45 iz Maribora. Navijači naj javijo svojo udeležbo tov. Podsedensku v Ljudskem magazinu Celje-okolica.

Prvenstvo Slovenije v šahu

V nedeljo dne 21. t. m. se je pričelo v Celju tretje poveljno prvenstvo Slovenije v šahu. Na tem prvenstvu sodelujejo iz vseh krajev zbrani najmočnejši igralci Slovenije. Celjsko okrožje zastopata ing. Marek Ivan in prvak Celja mladinec Hočevnar Niko. Turnir se igra dnevno od 15 do 20 in od 21.30 do 23.30 ure v mali dvorani doma OF. Po svoji močni zasedbi vzbujajo na turnirju veliko zanimanje obiskovalcev igra našega mladince Hočevnarja, ki je v prvem kolu v lepem slogu premagal znanega amaterja Mišuro. V naslednjih dveh kolih je doživel zaradi mlačne igre poraz. V četrtem kolu v partiji z Krulcem je po lepi igri zmagal in ima že dve doseženi točki. Če bo hotel Hočevnar res pokazati, da

je med najboljšimi igralci in doseči boljših uspehov, bo moral v bodoče vnesti malo več živahnosti v svoje igre.

Presenetljivo slabo sta pričela profesor Muzlovič in Mišura, ki sta na lanskoletnem turnirju v Kranju zasedla visoka mesta. Sigurno in dobro igro sta dosedaj pokazala Omladič in Mlinar, ki zaenkrat vodita na prvenstvu.

Opozorjamo obiskovalce, da v čim večjem številu spremljajo potek igre ob določenem času. V soboto dne 27. t. m. se ne bo igralo za prvenstvo, kar pa se bo namesto tega igral redni turnir. Vsakodnevni rezultati amaterskega prvenstva Slovenije so obširno objavljeni v igralni dvorani. — šič —

Borba proti nalezljivi svinjski ohromelosti

Se preteklo leto je moral stati naš kmet in pa tudi živinozdravnik prekrižanih rok in gledati, kako prašiči poginjajo od nalezljive ohromelosti, ne da bi mogel bolezen zaježiti in preprečiti še večjo škodo. Tudi sedaj še nimamo popolnega zdravila, zlasti ne za bolne svinje. Zato naj se svinjerejci poslužijo v obilni meri profilaktičnega cepljenja zlasti v tistih vaseh, v katerih se je bolezen že pojavila in v prometnejših krajih.

Proti ohromelosti je potrebno cepiti vse zdrave prašiče, zlasti ob glavnih in sploh prometnih cestah, dalje v vseh krajih, kjer se je že kdaj ohromelost pojavila in je nevarnost, da se bo letos spet razširila. Važno je, da se izvrši cepljenje vseh tudi brejih svinj in mater, razen prašičkov izpod 6 tednov in sicer dokler se še bolezen ni pojavila.

Odpornost proti boleznim se namreč razvije šele 10 do 30 dni po cepljenju in v tem času svinje še vedno lahko obolijo in traja potem 6 mesecev, tako da moramo cepiti svinje dvakrat na leto, ako hočemo zagotoviti sto odstoten uspeh cepljenja proti ohromelosti. Samo na ta način bo mogoče popolnoma zaježiti in zatreti to za sedaj najbolj nevarno zahrbtno bolezen, ki v večini primerov popolnoma izprazni svinjake. Zdravil za obolele prašiče še nimamo, pa tudi cepljenje še navidezno zdravih prašičev v že okuženih hlevih največkrat ne pomaga. Dobremu svinjerejcu ne preostane drugega kot cepljenje vseh še zdravih svinj.

A. Orličnik

trgovina z zlatino in srebrnino
Zidanškova 7 (prej Gosposka ulica)
Celje

Franjo Jurič

splošno strojno mizarstvo
CELJE
Zidanškova ul. (prej Gosposka ul.)
polaganje novih, ter struganje starih parketov

Miroslav Oblak

URAR
CELJE, KIDRIČEVA UL. 3

Delavsko-nameščenška potrošniška zadruga

z omejenim jamstvom
v CELJU

Sporočamo vsem cenjenim odjemalcem,
da so se osamosvojile naslednje zadruge:

Tomšičev trg št. 3, špecerija za pekarno št. 1,
Prešernova 13, špecerija, s pekarno št. 3 in restavracijo »Beli vol«,
Stanetova 14, z gostilno »Branibor«,
Nova vas — Dolgo polje, špecerija
Gaberje — špecerija in pekarna št. 2,
Centrala z manufakturo in galanterijo ter špecerijo Ostrožno.

KATERE NUDIJO SVOJIM ČLANOM DOBRO IN HITRO POSTREŽBO!!!

Leskovšek Franc

knjigarna in trgovina s papirjem
CELJE, Tomšičev trg 13

ŠIVALNI STROJ

skoraj nerabljen, prama, znamke »Vesta«, zamenjam za dobro ohranjeno klavir-pianino. Naslov v upravi.

Lečnik Anton

urar in optik
CELJE, Tomšičev trg 4